

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) Author(s):	Wedekind, Frank.
Titel Title:	<u>Vaarbrud. Skuespil i 3 Akter, 16 Afdelinger.</u>
Bindbetegnelse Volume Statement:	Eks. 1
Udgivet år og sted Publication time and place:	Skuespil 4

DK

Dette manuskript er ophavsretligt beskyttet, og må kun benyttes til personlig brug. Du må dog også bruge manuskriptet i forbindelse med optagelsesprøve på de danske teaterskoler.

Hvis du vil opføre manuskriptet, skal du have samtykke fra rettighedshaveren. Du kan i den forbindelse kontakte fagorganisationen Danske Dramatikere. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

This manuscript is copyright protected and is only for personal use. However, you may also use the manuscript when applying for enrolment at Danish schools of performing arts

If you want to perform the manuscript, you must have the consent of the copyright holder. In that regard, you can contact the Danish Writers Guild. Always remember to credit the author.

Dramat. Bibl.

Skuespil 4

Frank Wedekind:

Vaarbrud.

261

*Folmer
Hansen*
TEATERFORLAG
KØBENHAVN V.
GYLDENLØVESGADE 1

938.

*Folmer
Hansen*
TEATERFORLAG
H. C. Andersens Boulevard 48
KØBENHAVN V.

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130004450923

*Dramatisk Bibliotek
Fiolstræde 1 • København K.*

PERSONERNE.

Melchior Gabor. } Gymnasielever.
Moritz Stiefel }
Wendla ~~Stiefel~~ }
Fru Beyer *Frank Wedekind*
Her Gabor. } Melchior's Forældre.

Fru Gabor. VAARBRUD.

Rektier St. ===== ta Per.

Hans Rilow.

Skuespil

Georg

Robert

i 3 Akter

Gymnasielever

Ernst.

Otto.

Lammerseie. 16 Afdelinger.

Martha,

The

Ilse

Rektor Sonnenstich

Hungergurt

Knochenbruch.

Zungenschlag.

Knüppeldich.

Fliegentot.

Pedel Habenbald.

Paster Kahlbrauch.

Ziegenmelker.

Onkel Probst.

Das Müller.

Den Ukenats.

Lærere ved

Gymnasiet.

Deutsches Bibliothek
Göttingen - 1910

PERSONERNE.

=====

Melchior Gabor.)
Moritz Stiefel) Gymnasielever.
Wendla Bergmann, en ung Pige.
Fru Bergmann, hendes Mor.
Her Gabor.)
Fru Gabor.) Melchiors Forældre.

Rentier Stiefel, Moritz Far.

Hans Rilow.)
Georg)
Robert)
Ernst.)
Otte.)
Lämmermeier.)
) Gymnasieelever

Martha,)
The)
Ilse)
) Wendlas Veninder.

Rektor Sonnenstich
Hungergurt
Knochenbruch.)
Zungenschlag.)
Knüppeldich.)
Fliegentot.)
) Lærere ved
) Gymnasiet.

Pedel Habenbald.
Pastor Kahlbrauch.
Ziegenmelker.
Onkel Probst.
Ina Müller.
Den Ukendte.

=====

Dramatiske Bibliotek
Gjølensgade 1 • København K.

Mor. Bære i Sommer ? Du skal se, jeg kan nok paa-
se denneher Nonnedragt, selv naar jeg fylder fem-
ten. Lad os gemme den til min næste Fødselsdag; nu
~~vilde jeg bære træde Sønnen istykker.~~

Fru Bergmann

Jeg ved ikke, hvad jeg skal sige til det.
Jeg beholdt dig jo helst, som du er, min Pige.
Andre Piger er tykke og klodsede i din Alder. Du
er stik modsat. Hvem ved, hvordan du engang bliver,
naar de Andre har udviklet sig færdig.

Fru Wendla

Hvem ved - maaske eksisterer jeg slet ikke
til den Tid.

Fru Bergmann

Barn, Barn, hvor kan du dog sige saadan
noget !

Wendla

Nej men lille Mor dog, bliv nu ikke bedrø-
vet.

Fru Bergmann (kysser hende)

Min egen Sjesten.

Wendla

Saadan noget tænker jeg paa om Aftenen,
naar jeg ikke kan sove. Og jeg bliver slet ikke
bedrevet, - for jeg ved, at saa sover jeg meget

bedre. Er det syndigt at tænke paa saadan noget ?

Fru Bergmann

Naa, men saa hæng da Nonnedragten ind i Skabet igen. Og tag i Guds Navn den gamle Kjole paa. Ved Lejlighed kan jeg lægge den lidt ned.

Wendla: (hænger Kjolen ind i Skabet)

Wendla

Næ, saa vilde jeg meget hellere være tyve lige med det samme !

Fru Bergmann

Bare du nu ikke kommer til at fryse. Kjolenvar ganske vist rigelig nok, da du fik den, men -

Wendla

Jamen Mor, det er jo snart Sommer. Og selv Børn faar ikke Difteritis i Knaskallerne. Lad nu være at pylre. I min Alder fryser man ikke - og da slet ikke om Benene. Var det maaske bedre, hvis jeg havde det for varmt, hva' Mor ? Pas du bare paa, jeg ikke en skønne Dag klipper Armerne af og løber uden Sko og Strømper. Naar jeg skal have Nonnedragten paa, vil jeg ikke have mere under end Elverpigerne - lad nu vær' at skande Mor, - der er jo ingen, der kan se det !

====

Anden Afdeling.

Lørdag Aften.

De forbandede Lektier.

Melchior

Puh, hvor det keder mig. Nu gider jeg ikke mer.

Otto

Naa, men saa kan vi andre jo ligesaa godt høre op ! Er du færdig med Lektierne, Melchior ?

Melchior

Leg I bare videre.

Meritz

Hvor skal du hen ?

Melchior

Ud et gaa.

Georg

Det er jo snart mørkt.

Robert

Kan du dine Lektier ?

Melchior

Kan man ikke gaa Tur, fordi det er mørkt ?

Ernst

Nordamerika - Ludvig den Femtende - 60
Vers Homer - 7 Ligninger !

Melchior

De forbandede Lektier.

Georg

Evis bare den latinske Stil ikke ogsaa
skulde være færdig til i Morgen.

Moritz

Man kan da heller ikke tænke paa noget -
uden at Lektierne straks skal edelægge det Hele.

Otto

Jeg gaar hjem.

Georg

Jeg med, jeg maa hjem og læse.

Ernst

Li'saadanne her.

Robert

Godnat, Melchior.

Melchior

Sov godt.

(Alle gaar. Kun Melchior og Moritz
bliver)

Melchior

Bare jeg dog vidste, hvorfor vi Menne-
sker egentlig er til !

Moritz

Bare jeg kommer til at tanke paa Skolen,
ensker jeg, jeg var en Bryggerhest ! Hvorfor gaar
vi i Skole ? Vi gaar i Skole for at blive slæbt
til Eksamensbordet ! Og hvorfor skal vi til Ek-
samen ? For at vi kan dumpe ! Syv ad os skal
dumpe af den simple Grund, at der kun kan være
60 i Klassevarelset ovenpaa. Jeg har været i
saadan et underligt Nummer lige siden Jul - det
siger jeg dig, hvis ikke jeg havde Far, saa stak
jeg af til Altona !

Melchior

Lad os tale om noget andet -

~~(de gaar lidt)~~

Moritz

Se den sorte Kat med Halen i Vejret.

Melchior

Tror du paa Varsler ?

Moritz

Aah, jeg ved ikke - den kom derovrefra.
Det betyder ikke noget.

Melchior

~~Lad os sætte os her under Bøgetræet.~~

Nu falder Duggen oppe i Bjergene. Nu vilde jeg ønske, jeg var en ung Nymfe deroppe i Skoven - og kunde sidde hele den lange Nat i de højeste Trøtøppe og lade mig gynges og vugges.

Moritz

~~Prøv at knappe din Vest op, Melchior -!~~

Melchior

~~Ah - sikke et bus man faar i Tejet.~~

Moritz

~~Det bliver min Sælighed saa mørkt, at man ikke kan se en Haand for sig. Hvor er du egentlig? - - Melchior, tror du ikke ogsaa, at Skæmfølelsen hos Mennesket kun er et Produkt af Opdragelsen ?~~

Melchior

Det er ikke længere siden end i Forgaars, at jeg spekulerede over det. Jeg tror, det er noget, der ligger dybt i den menneskelige Natur. Tænk paa, hvis du skulde klæde dig helt af for din bedste Ven. Du gjorde det ikke, hvis han ikke ogsaa gjorde det. Det er vist ogsaa mere eller mindre en Mødesag.

Moritz

Jeg har saamand allerede bestemt, at naar jeg faar Børn, baade Piger og Drengene, saa vil jeg lade dem sove i samme Værelse - og helst i samme Seng fra de er ganske smaa. Og om Morgenen og Aftenen vil jeg lade dem hjælpe hinanden med at klæde sig af og paa - og om Sommeren skal baade Drengene og Pigerne kun gaa klædt i en hvid Uld-tunika med Bælte. Jeg tror, de vilde blive rolige og sundere end vi, naar de blev opdraget paa den Maade.

Melchior

Det tror jeg sandelig ogsaa, Moritz ! Der er bare det lille Spørgsmaal: naar nu dine Piger faar Børn, hvad saa ?

Moritz

Faar Børn ? Hvad mener du med det ?

Melchior

Jeg tror nemlig paa et vist Instinkt paa det Omraade. Herregud Moritz, naar dine Drengene nu sover i samme Seng som dine Piger - og de saa pludselig mærker, de ikke er Børn længere - jeg vil vædde, hvad det skal være -

Moritz

Det - - det er maaske rigtigt nok - men -

Melchior

Og naar dine Piger naaede den samme Alder, vilde det være akkurat ligesaadan med dem.

Moritz

Apropos - der var noget, jeg vilde spørge dig om -

Melchior

Ja, hvad er der ?

Moritz

Jamen du skal svare !

Melchior

Selvfølgelig.

Moritz

Paa Are ?

Melchior

Varsge' - her er min Haand. Hvad er det saa ?

Moritz

Har du skrevet din latinske Stil ?

Melchior

Kom dog nu med det ? Her er jo ingen, der ser eller hører os.

Moritz

Har du allerede mærket det ? vidste,

hvad jeg har gennemlevet siden den Aar !

Melchior

Hvadforneget ?

Moritz

Hvad var det, du kaldte det -

Melchior

At jeg ikke var Barn mere ?

Moritz

Mh-hm.

Melchior

Vel har jeg det.

Moritz

Det har jeg ogsaa - - - - -

Melchior

Det har jeg mærket for længe siden !

Næsten et helt Aar !

Moritz

Det var som Lynet var slaet ned i mig!

Melchior

Havde du drømt ? spekuleret over, hvis

jeg var dig, Moritz. Sævidt jeg ved, er det ikke
noget, der kommer Moritz rent Aller. Kender du

den lang Jamen kun et Øjeblik - hvis du vidste,
hvad jeg har gennemgaaet siden den Nat!

Loe siger, et Læsesvært endnu aldrig har drømt
om andet end Sande Melchior Rikossyltatej!

Samvittighedsnag ?

Moritz
Ne, ved du ikke, kan Hilow dog vide
noget om Samvittighedsnag ?? Dødsangst !!

Melchior

Jamen Herregud -

Moritz

Jeg troede, jeg var uhelbredelig syg. Jeg
troede, jeg havde en indre Skade. Og jeg faldt
først til Ro igen, da jeg begyndte at skrive en
Bog om mit Liv.

Melchior

Jeg var nu en Smule forberedt paa det -
da det skete for mig. Jeg skammede mig en Smule,
- men det var ogsaa det hele.

Moritz

Og du er næsten et helt Aar yngre end jeg!
havde hørt fra Høner af Horn, der var bedre.

Men nu er jeg her Melchior lvoe jeg ikke ved,

Det vilde jeg ikke spekulere over, hvis

jeg var dig, Moritz. Saavidt jeg ved, er det ikke noget, der kommer i en bestemt Alder. Kender du den lange Lämmermeier ? Ham med Hørhaaret og Ørne-næsen ? Han er tre Aar ældre end jeg. Og Hans Rilow siger, at Lämmermeier endnu aldrig har drømt om andet end Sandkage og Abrikossyltetøj !

Moritz

Næ, ved du hvad, hvor kan Rilow dog vide noget om det ?

Melchior

Han spurgte ham.

Moritz

Spurgte han ham ? Jeg havde ikke turde - spørge nogen.

Melchior

Du spurgte da mig.

Moritz

Ja - dig - - - - - Det er egentlig en mærkelig Verden, vi er kommet ind i ! Og vi skal ovenikøbet være taknemmelige for det. Herregud, hvorfor kunde jeg nu ikke have faaet Lov til at blive holdt udenfor det Hele ! Mine kære Forældre havde kunnet faa Messer af Bern, der var bedre. Men nu er jeg her altsaa - selvom jeg ikke ved,

hvordan det er sket, og nu skal jeg selv staa til Ansvar for, at jeg ikke er blevet borte. Melchior, har du ikke ogsaa tænkt over, hvordan vi egentlig er kommet ind i denne Malstrøm ?

Melchior

Ved du det endnu ikke, Moritz ?

Moritz

Hvor skulde jeg vide det fra ? Jeg kan se, at Hønsene gør Ag og det er blevet mig fortalt, at min Mor skal ha' baaret mig under sit Hjerte, men er det nok ? Jeg kan huske, at jeg allerede som femaars Dreng blev helt underlig, naar jeg saa den nedringede Hjerterdame i et Spil Kort. Saadan har jeg det selvfølgelig ikke mere. Men nu kan jeg knap tale med en Pige uden at jeg faar de mest afskyelige Tanker - og jeg sværger dig til, Melchior - jeg ved ikke engang, hvad det er jeg tænker.

Melchior

Jeg skal forklare dig det altsammen. Jeg ved det dels fra Bøger, dels fra Billeder - og dels fra hvad jeg har set ude i Naturen. Du kan tro, du bliver forbavset ! Jeg blev Atheist dengang ! Jeg fortalte det til Georg Zirschnitz ! Og Georg vilde fortælle Hans Rilow det, men Hans havde allerede faaet det hele at vide af sin Bar-

nepige, da han var Lille.

Moritz

Jeg vil sige dig, jeg har pløjet et helt Leksikon igennem fra første til sidste Side. Ord - ikke andet end Ord. Ikke en eneste ærlig og ligetil Forklaring. Aah, dette Hykleri ! Hvad skal man dog med et Konversationsleksikon, der ikke kan besvare det mest livsvigtige Spørgsmaal.

Melchior

Har du nogensinde set, hvordan - tja - jeg ved ikke rigtig, hvordan jeg skal forklare det - men -

Moritz

Nej ! Du maa hellere lade være med at fortælle mig det iaften Melchior ! Jeg mangler stadig Ludvig den Femtende og Nordamerika. Og ovenikøbet de 60 Vers Homer, syv Ligninger og den latinske Stil - det vilde bare gaa galt igen imorgen.

Melchior

~~Kom med hjem~~ - jeg skal nok klare Homer og Ligningerne og vores Stile paa tre Kvarter ! Jeg skal nok sørge for at lave et Par ufarlige Bommerter i din Stil. Saa laver Mor Limonade til os - saa kan vi sludre hyggeligt om Forplant-

ningen !

Moritz

Det kan jeg ikke. Jeg kan ikke sludre hyggeligt om Forplantningen ! Hvis du virkelig vil gøre mig en Tjeneste, saa fortæl mig det skriftligt. Skriv, hvad du ved. Skriv det saa kort og klart som muligt og stik det ind i mine Bøger i Morgen i Gymnastiktimen. Saa tager jeg det hjem uden at vide hvor jeg har det. Og saa finder jeg det pludselig en Dag og saa kan jeg ikke lade være med lige at løbe det igennem. Hvis det er nødvendigt - kunde du jo ogsaa lave et Par Tegninger.

Melchior

Man skulde tro, du var et Pigebarn. Men som du vil ! Det er ihvertfald en interessant Opgave. Vil du allerede hjem, Moritz ?

Moritz

Ja, jeg maa hjem og læse. Godnat.

Melchior

Godnat.

====

Martha

Nej, for Tredie Afdeling. la ! Her slaar
mig forfæret, og her sperrer mig inde i Kul-
kælderen i Thea, Wendla og Martha kommer Arm
i Arm henad Gaden.

Wendla

Martha

Nej, hvor Vandet dog trænger ind i Stev-
lerne.

Wendla

Jeg tager en Saks med, at de vist egentlig
vilde synes noget, hvis de ikke havde søden en sø-
dragen lige som mig

Sikke Vinden napper En i Kinderne.

Thea

Jeg har fæstet helt Hjertebanken. Din Flet-
ning gaar op, Martha, din Fletning gaar op.

Martha

Pyh ! Saa lad den gaa op ! Den irriterer
mig Dag og Nat. Jeg maa ikke gaa med kort Haar som
du - jeg maa ikke sætte Haaret op som Wendla, Pan-
dehaar maa jeg heller ikke ha' - og hjemme skal jeg
ovenikøbet lave fin Frisure - altsammen for de dum-
me Tanter.

Wendla

Jeg tager en Saks med i Religionstimen i
Morgen. Og mens du bliver hørt i "Befal du dine
Veje", klipper jeg Fletningerne af.

Martha

Nej, for Guds Skyld, Wendla ! Far slaar mig forfærvet, og Mor spærrer mig inde i Kulkælderen i tre Netter.

- selvom de ikke er Wendla - Naar jeg engang faar

Børn, skal jeg troe nu alligevel, det mærer dem i vores Havn. Der er ingen, der tager sig af det -

og alligevel stæer Martha og tat - mens Roserne i Blomsterbe

Jeg tanker tit paa, at de vist egentlig vilde savne noget, hvis de ikke havde saadan en uopdragen Unge som mig !

Thea

Naar jeg faar Thea skal de kun gaa i Rosen. Men Martha dog !

skal vere kulsorte Martha Naar jeg ogsa gaar Tur, skal de mærschere farve

Maatte du heller ikke ha' et blaas Silkebaand gennem din Chemise ?

Thea

Blaas ? Rosa Atlaske ! Mor siger, lyserødt stæer ses godt til mine sorte Øjne.

Hvarfor skulde Martha ke faa nogen ?

Martha

Blaas klædte mig ses yndigt ! Mor hev mig ud af Sengen ved Pletningerne.

Thea

Ach, dit Pjolsk - det er, fordi hun ikke er

Wendla

Det siger du ikke !

Martha

Jamen, jeg tror nu alligevel, det morer dem - selvom de ikke siger det - Naar jeg engang faar Børn, skal de faa Lov til at vokse op som Ukrudtet i vores Have. Der er ingen, der tager sig af det - og alligevel staar det højt og tæt - mens Roserne i Blomsterbedet hanger mere og mere forpjusket paa deres Pinde hver Sommer.

Thea

Naar jeg faar Børn, skal de kun gaa i Rosa. Rosa Hette, rosa Kjeler, rosa Sko. Kun Strømperne skal være kulsorte ! Og naar jeg saa gaar Tur, skal de marschere foran mig !

Hvad vil du gøre, Wendla ?

Wendla

Er I da sikre paa, I faar nogen ?

Thea

Hvorfor skulde vi ikke faa nogen ?

Martha

Naa - Tante Euphemia har jo da ingen Børn -

Thea

Aah, dit Fjols - det er, fordi hun ikke er

gift !

Wendla

Tante Bauer har været gift tre Gange og har ikke et eneste Barn !

Martha

Hvis du faar nogen, Wendla, hvad vil du saa helst ha' ? Drengene eller Piger ?

Wendla

Drengene ! Drengene !

Martha

Ogsaa jeg ! Hellere tyve Drengene end tre Piger !

Thea

Piger er saa kedelige.

Martha

I kan tro, jeg vilde heller ikke være Pige, hvis jeg ikke allerede var det -

Wendla

Det tror jeg er en Smagsag, Martha. Jeg glæder mig hver Dag over, at jeg er en Pige. Det vil jeg sige dig - jeg vilde ikke bytte med en Kongesøn. Men derfor vil jeg nu alligevel kun ha' Drengene!

Thea

Det er da det rene Sludder, Wendla.

Wendla

Jamen hvorfor dog ? Det maa da være tusind-
Gange mere vidunderligt at blive elsket af en Mand
end af en Kvinde !

Thea

Lu vil da ikke paaste, at Forstkandidat
Pfalle elsker Melitta højere, end hun elsker ham ?

Wendla

Jo, det vil jeg, Thea ! Pfalle er stolt af,
at han er Forstkandidat - Penge har han jo ikke, -
han er noget. Melitta er henrykt, fordi hun faar
10,000 Gange mere end hun er.

Martha

Jamen, er du da ikke stolt af dig selv,
Wendla ?

Wendla

Saa dum er jeg da ikke !

Martha

Det vilde jeg være, hvis jeg var dig.

Thea

Se bare, hvor hun sætter Fødderne - se hen-
des Blik - og se hendes Holdning ! Hvis det ikke er
Stolthed !

Wendla

Jamen hvorfor ? Jeg er saa lykkelig over at være Pige, hvis jeg ikke var Pige, vilde jeg begaa Selvmord, bare for at jeg næste Gang kunde....

Melchior (gaar forbi og hilser)

Thea

Hvor har han dog et smukt Heved.

Martha

Saadan har jeg altid forestillet mig den unge Alexander, da han gik i Skole hos Aristoteles.

Thea

Saa for Pokker....Jeg maa hjem og læse paa den græske Historie.

Wendla

De siger, han er Nummer tre i Klassen.

Thea

Herr Knochenbruch siger, at hvis han vilde, kunde han blive Duks.

Martha

Han har en smuk Pande, men hans Ven har meget kønnere Øjne.

Thea

Moritz Stiefel ? Pyh, den Sovetryne !

Martha

Naa, jeg synes, han er meget flink at snakke med.

Thea

Han blamerer en, ligegyldigt hvor man møder ham. Ved det sidste Bal hos Rilow bed han mig Bolcher. Jeg vil sige dig, Wendla, de var helt bløde og klistrede. Det er da virkelig for galt ! Han sagde, han havde haft dem for længe i Bukse-lommen.

Wendla

Tænk dig, paa det Bal sagde Melchior Gabor til mig, at han ikke troede paa noget...hverken paa Gud, eller et Liv efter Døden - eller noget somhelst overhovedet.

====

FJERDE AFDELING.

Et Anlæg foran Skolen.

Melchior, Otto, Georg, Robert, Hans Rilow,
Lämmermeier.

Melchior

Er der nogen af Jer der ved, hvor Moritz er ?

Georg

Nsh, det er vist svært at sige for Øjeblikket. Maaske er han i Fedtefadet !

Otto

Han bliver nu ogsaa skrappere og skrappere. Det ender nok galt en skønne Dag.

Lämmermeier

Ja, jeg skal lige love for, at jeg nødigt vil være i hans Bukser i Øjeblikket.

Robert

Han er for frak! - Det er for stærkt.

Melchior

Hva' - Hva' er der i Vejen ?

Georg

Hvad er der i Vejen ? Naa Tak -

Lämmermeier

Jeg siger ikke noget !

Otto

Jeg heller ikke. Det kan du lige bande paa.

Melchior

Hør, vil I nu værsgo'.....

Robert

Haa, ja, naar du endelig vil vide det. Han er brudt ind i Lærerværelset.

Melchior

I Lærerværelset ?

Otto

Ja, i Lærerværelset ! Lige efter Latin-timen.

Georg

Ja, han var den sidste, der gik ud. Han blev tilbage med Vilje.

Lämmermeier

Da jeg gik om Hjernet oppe paa Gangen, saa jeg ham sæbne Døren.

Melchior

Tak, skal du ha' !

Lämmermeier

Ja, det maa du nok sige !

Georg

Formodentlig har de glemt at tage Nøglen
ud af Døren.

Georg Robert

Eller ogsaa har Moritz en Dirk.

Otto

Ja, jeg vil saamand bedst tro det.

Lämmermeier

Han skal være glad, hvis han slipper med
at svede en Søndag.

Robert

Ja, - plus en Anmærkning.

Otto

Ja, hvis han alligevel ikke dumper ved
denne Terminsprøve -

Melchior

Der kommer han.

Hvor er han bleg.

(Moritz kommer ind i stor Ophid-

selse)

Lämmerneier

Moritz, Moritz, hvad er dog det, du har gjort ?

Moritz

Ikke noget - ikke noget -

Robert

Du er jo syg, Mand.

Moritz

Ja, af Glæde....af Lykke....jeg kunde springe i Luften.

Otto

Blev du knaldet ?

Moritz

Nej, men jeg har bestaaet ? Melchior, jeg har bestaaet ! Nu maa der ske, hvad der vil ! Jeg har bestaaet ! Hvem skulde have troet det ! Jeg begriber det ikke selv ! Jeg læste det mindst tyve Gange.....jeg kunde ikke tro paa det....men det stod der virkelig ! Det stod der ! Jeg har bestaaet!
(smilende)

Fyh-ha, jeg er helt svimmel, du kan tro, Melchior, det er ikke Smaating, jeg har døjet.

Rilow

Til Lykke med det, Moritz. Vær du glad for, at du ikke blev opdaget.

Moritz

bert fra de helt u... er vi jo med dig og
Röbel til. Jamen, Hans, du aner simpelthen ikke,
hvad der stod paa Spil. I de sidste tre Uger har
jeg lusket forbi den Dør, som om det var Porten
til Helvede, men idag saa jeg pludselig, at den
stod paa Klem. Altsaa, hvis man havde budt mig
en Million - jeg havde ikke kunnet la' være...
Jeg ved ikke, hvad der kunde ha' holdt mig til-
bage...Jeg stod pludselig midt i Værelset. Jeg
slog op i Protokollen, jeg bladede i den... jeg
fandt det...og hele Tiden...

Melchior

Hele Tiden, hvad saa - ?

Moritz

Hele Tiden stod Døren paa vid Gab bag ved
mig. Jeg aner ikke, hvordan jeg kom ud...eller
hvordan jeg kom ned ad Trapperne.

Rilow

Bestaar Ernst Röbel ogsaa ?

Moritz

Ja, vel gør han det. Ernst Röbel be-
staar ogsaa.

Robert

Saa maa du have læst forkert. Naar vi ser

bort fra de helt umulige, saa er vi jo med dig og Røbel 61, og der er jo kun Plads til 60 i Klasseværelset ovenpaa.

Moritz

Nej, jeg har læst rigtigt, baade Ernst og jeg har bestaaet - foreløbig ganske vist kun paa Prøve. Ved den første Terminsprøve skal det afgøres, hvem af os, der maa vige Pladsen. Stakkels Røbel ! I kan tro, jeg skal nok hænge i. Det har jeg døjet alt for mange Rædsler til i denne Omgang.

Otto

Jeg vil vædde 3 Mark paa, at det bliver dig, der dumper.

Moritz

For det første har du ikke Pengene... og for det andet vil jeg ikke tage dem fra dig ! Nej, hvor skal jeg slide fra i Dag af ? Nu kan jeg godt sige Jer det...og saa kan I jo tro mig eller lade være, for jeg ved selv, at det er sandt: Hvis jeg var dumpet, havde jeg skudt mig.

Robert

Pralhans !

Georg

Pyh, din Kujon !

Otto

Ha, du kan jo ikke engang holde paa en
Revolver !

Lämmermeier

Du skulde have en paa Tosken, sku' du !

Skoven.

Melchior

Nu kan du forelebig selv faa en ! Kom Mo-
ritz, lad os gaa en Tur.

Georg

Tror du paa alt hans overspændte Sludder ?

Melchior

dem

Hvad rager det dig ? Lad du/bare vrøvle,
Moritz ! Kom nu og lad os komme ud i Skoven.

(Lærerne Hungergurt og Knochenbruch gaar over
Scenen)

Knochenbruch

Det vil jeg sige Dem, kære Kollega, om jeg
begriber hvorfor min allerbedste Elev i den Grad
føler sig tiltrukket af den allerdaarligste.

Hungergurt

Komplet ubegribeligt.

- - - - -

men i sidste Øjeblik kom Tante Anner paa Besøg,
og hun er jo i Fente Afdeling
gik jeg alene En Solskinseftermiddag

Melchior og Wendla møder hinanden i
Skoven. Har du faset plukket nogen ?

Melchior

Er det virkelig dig, Wendla ? - Hvad
i Alverden laver du heroppe alene ? - Nu har jeg
rendt rundt i Skoven paa Kryds og Tværs i tre Ti-
mer og ikke mødt en Sjæl - og pludselig dukker du op.

Wendla

Det er virkelig mig.

Melchior

Ja, hvis jeg ikke kendte dig, vilde
jeg tro, at du var en Skovnymfe.

Wendla

Næh, vær rolig, det er mig, Wendla
Bergmann. - Hvor kommer du fra ?

Melchior

Aah, jeg travler bare rundt.

Wendla

Jeg har været ude at plukke Skovmarker.
Mor vil lave Majdrik. Først vilde hun selv med,

men i sidste Øjeblik kom Tante Bauer paa Besøg, og hun er jo ikke for Bjergbestigning. Og saa gik jeg alene.

Melchior

Har du faaet plukket nogen ?

Wendla

Ja, en hel Kurv fuld. Det ligefrem vrimler med dem ovre under Bøgetræerne. Nu gik jeg ærlig talt og prøvede paa at finde ud af Skoven. Jeg tror, jeg er gaaet vild. Ved du, hvor mange Klokker er ?

Melchior

Den er et Par Minutter over halv Fire, hvornaar skal du være hjemme ?

Wendla

Aah, jeg troede, den var meget mere. Jeg laa i lang Tid i Mossen oppe ved Aaen og lod Tankerne løbe. Tiden gik saa hurtigt, jeg var bange for, det snart var Aften.

Melchior

Hvis de ikke venter dig til bestemt Tid, saa lad os sidde ned og sludre lidt. Lad os gaa over under Egetræet.... Det er et af mine Yndlingssteder. Naar man læner Hovedet tilbage mod

Stammen og ser gennem Grenene op mod Himmelen, bliver man ligefrem hypnotiseret. Og Jorden er helt varm endnu af Morgensolen. Der er forresten noget, jeg længe har villet spørge dig om.

Wendla

Ja, men jeg maa vare hjemme inden 5.

Melchior

Saa kan vi følges. Jeg skal bære Kurven for dig, og hvis vi skyder Genvej langs med Aaen, saa er vi nede paa Broen om ti Minutter. Du aner ikke, hvor man kan komme til at tænke paa de mærkeligste Ting, naar man ligger her.

(begge lægger sig under Egetræet)

Wendla

Hvad var det, du vilde spørge mig om, Melchior ?

Melchior

Jeg hører, du saa ofte besøger de fattige, Wendla. Du kommer med Mad og Klæder og Penge. Er det noget, du gør af dig selv, eller er det noget, din Mor faar dig til ?

Wendla

Som Regel er det noget, Mor beder mig om. Ofte er Manden arbejdsløs og saa fryser og sulter

de. Vi har liggende saa mange Ting hjemme i Skabe og Kommoder, som vi ikke mere har Brug for. - Hvordan kommer du forresten paa det ?

Melchior

Er det noget, du gerne gør - eller er du helst fri ?

Wendla

Jeg elsker det ! Hvor kan du dog spørge ?

Melchior

Jamen, Børnene er snavsede, Kvinderne er syge, og Lejlighederne stinker af Snavs, og Mandene hader dig, fordi du ikke arbejder.

Wendla

Det passer ikke, Melchior. Og selv om det var sandt, saa vilde jeg netop gøre det.

Melchior

Hvad mener du med "netop", Wendla ?

Wendla

Saa vilde jeg netop besøge dem. Saa vilde det glæde mig endnu mere at kunne hjælpe dem.

Melchior

Aah, det er altsaa for din egen Fornøjelses Skyld, du besøger de fattige.

Wendla

Jeg besøger dem, fordi de er fattige.

Melchior

Jamen, hvis det ikke var nogen Glæde for dig selv, vilde du ikke gøre det ?

Wendla

Jamen, jeg kan da ikke gøre for, at det er mig en Glæde.

Melchior

Og alligevel kommer du engang i Himlen af den Grund. Saa har jeg altsaa Ret i det, jeg har gaaet og grublet over i en hel Maaned ! Kan den gerrige gøre for, at det ikke glæder ham at besøge snavsede, syge Barn ?

Wendla

Dig vilde det sikkert glæde meget.

Melchior

Og alligevel skal han være hjemfalden til den evige Fortabelse ! - Jeg vil skrive en Afhandling om det og sende den til Pastor Kahlbauch. Han er nemlig den egentlige Aarsag til det. Med al hans Bavl om Offerglæde ! Og hvis han ikke kan give mig et Svar, saa lader jeg mig ikke konfirmere.

Wendla

Kan du nenne at gøre dine Forældre den
Sorg ? Fra alle de fjællede Historier, du er blevet
fyldt med. Du kan Melchior læge brutale Mennesker

Der findes ingen Opofrelse, der findes
ikke Usekviskhed. Jeg ser, at de Gode har det Godt,
jeg ser, at de Onde har det ondt.....jeg ser dig,
Wendla, kaste Hovedet tilbage og le...og jeg føler
mig som en Udstødt, naar jeg ser det. Hvad laa du og
drømte henne ved Aasen, Wendla ?

Wendla

Aah, Dumheder, Barnagtigheder.

Melchior

Mens du var lysvaagen ?

Wendla

Jeg drømte, at jeg var et stakkels fat-
tigt Tiggerbarn, og at jeg allerede Klokken fem om
Morgenen blev jaget ud paa Gaden for at tigge en hel
lang Dag i Storm og Regn blandt haardhjertede, brutale
Mennesker. Og naar jeg kom hjem om Aftenne, ry-
stende af Kulde og Sult og ikke havde saa mange Pen-
ge, som min Far vilde have, saa blev jeg slaaet.....
gennemryglet.

Wendla

Ne, ved du hvad, Melchior - bare at
være lykkelig, - det vilde jeg slet ikke byde mig
an.

Melchior

Ja, det er godt, Wendla. Den Slags har du fra alle de fjollede Historier, du er blevet fyldt med. Du kan tro, den Slags brutale Mennesker eksisterer ikke mere.

Wendla

Jo, de gør, Melchior. Martha Bessel bliver slaaet Aften efter Aften, saa man kan se Strimerne endnu Dagen efter. Du aner ikke, hvad hun maa døje ! Man kan blive varm og kold af at høre, hvad hun fortæller. Jeg har saa ondt af hende, at jeg ofte ligger om Natten og græder over det ned i min Hovedpude. Jeg er aldrig blevet slaaet, Melchior....ikke en eneste Gang.

Melchior

Det tror jeg godt, Wendla, men du er heller ikke skabt til saadan noget.

Wendla

Hvad er jeg da skabt til, Melchior ?

Melchior

Du er skabt til at være lykkelig.

Wendla

Næ, ved du hvad, Melchior - bare at være lykkelig, - det vilde jeg slet ikke bryde mig om.

syntes meget bedre om Melchior da dit Hjerte ikke bankede saa meget.

Nej, naturligvis ! Du aner nemlig slet ikke, hvad det vil sige !

Det er ikke rent af dig ! - Kan du se ikke se, hvor jeg behøver dig. Du kunde jo ikke hindre mig i at gaa til den Kunderstedet for den Haanden. Men jeg bliver ogsaa glad at komme dig saa meget saa et Skridt nærmere ! Der er saa nogen stolt Ja !

Wendla

Ved du det da ?

Melchior Ja !

Lykke i dine Øjne, at du aldrig i hele dit Liv kan blive lykkeligere, end Wendla ! Og hvorfor giver du mig ikke Saa fortæl mig det. ? Du ved jo, at jeg ikke vil see noget an Bevægelse, der kan angste dig ! Sig mig i det mindste bare, hvor nær jeg ser dig igen ?

Wendla

Saa fortæl mig det.

Melchior Aah, Wendla ! - Wendla !

Wendla

Nej, nej, det maa du ikke.

Hvis jeg naar lyst vil se dig, skal jeg nok finde dig !

Melchior

Jamen, hvorfor ikke, Wendla ?

Wendla

Fordi jeg ikke vil have det ! Nu gaar jeg hjem.

Melchior

Aah, Wendla, du skulde bare vide, hvor mit Hjerte banker !

Wendla

det

Jamen, / jeg bryder mig ikke om ! Jeg

syntes meget bedre om dig før, da dit Hjerte ikke bankede saa meget.

Melchior

Det er ikke pønt af dig ! - Kan du da ikke se, hvor jeg behersker mig. Du kunde jo ikke hindre mig i at kysse dig paa Munden istedetfor paa Haanden. Men jeg blir her - uden at komme dig saa meget som et Skridt nærmere ! Der er saa megen stolt Lykke i dine Øjne, at du aldrig i hele dit Liv kan blive lykkeligere, end du er nu ! Og hvorfor giver du mig ikke lidt af din Overflod ? Du ved jo, at jeg ikke vil saa meget som gøre en Bevægelse, der kan angste dig ! Sig mig i det mindste bare, hvornær jeg ser dig igen ?

Wendla

Hvis jeg faar Lyst til at se dig, skal jeg nok finde dig !

(hun løber, Melchior bliver tilbage og ser efter hende.)

A N D E N A K T .

=====

Første Afdeling.

Foregaar om Aftenen paa Melchiors Studerer-
værelse. Vinduet staar aabent, en tændt Lampe staar
paa Bordet. Melchior og Moritz sidder paa Divanen.

Moritz

Nu har jeg det snart godt igen, jeg er bare stadig lidt oprevet. - Men i Græsktimen faldt jeg min Sandten i Søvn som en anden dødrukken Polyphem. Jeg forstaar saamænd ikke, at gamle Zungenschlag ikke kom ned og kneb mig i Ørerne. Og i Dag var jeg nær kommet for sent. Ikke saa snart var jeg vaagnet, begyndte jeg paa de uregelmæssige Verber. Du altforbarmende Himmel, hvor jeg dog bøjede Verber under Morgenmaden og paa Vejen til Skolen...jeg saa Sol og Maane og Stjerner af det. Jeg maa være faldet hen lidt over tre. Jeg saa, jeg havde slaaet en Klat i Bogen. Lampen osede, da Mathilde vækkede mig, udenfor i Buskene begyndte Spurvne allerede at kvidre noget saa livsglad - og saa blev jeg straks saa underlig melankolsk igen. - Men det er nu alligevel en rar Fornemmelse, naar man har vundet en Sejr over sig selv.

Melchior

Skal jeg rulle en Cigaret til dig ?

Moritz

Tak, jeg ryger ikke. Bare det nu kan blive ved at gaa paa denne Maade ! Jeg vil slide og slide, til Øjnene triller ud af Hovedet paa mig. Ernst Röbel har allerede seks Gange været oppe uden at kunne noget siden Perien. Tre Gange i Græsk, to Gange hos Knochenbruch og sidste Gang i Litteraturhistorie. For mig er det kun sket fem Gange, og fra i Dag af sker det overhovedet aldrig mere ! Röbel skyder sig ikke. Röbel har ikke Forældre, som ofrer alt for ham. Han kan blive Soldat eller Cowboy eller Matros, hvad Dag han vil. Men hvis jeg dumper, saa faar min Far et Slagtilfælde, og Mor kommer paa en Nerveklinik. Den Slags overlever man ikke !

Melchior

Livet er fantastisk og eventyrligt beskiddt. Jeg havde saamænd mest Lyst til at gaa ned i Haven og hange mig. Gud ved, hvor Mor bliver af med Teen ?

Moritz

Jeg tror, jeg vil have godt af den Te. Jeg ryster ligefrem. Jeg føler mig saa underlig i Ekstase. Føl selv. Jeg ser....jeg hører....jeg

føler....meget skarpere, og dog er det altsammen
saa dremmeagtigt...skal vi ikke gaa ned i Haven,
Melchior ?

Melchior

Og saa synes jeg pl...
ning uden Lad os nu først faa den Te. F nogen og set-
ter et paa mig.

Moritz

Haven virker saa stille og stor...Bla-
dene hvisker saa underligt. Det er fuldstændigt,
som om jeg hørte Bedstemor fortælle mig Eventyret om
"Dronningen uden Hoved". Der var engang en vidunder-
lig smuk Dronning, siken som Solen, skønnere end al-
le andre Kvinder i hele Landet. Men desværre var hun
kommet til Verden uden Hoved. Hun kunde ikke spise,
ikke drikke, ikke se, ikke le og heller ikke kysse.
Hun kunde kun gøre sig forstaaelig over for sit Hof
ved Hjælp af sin lille, bløde Haand. Og med sine
Dukkefødder stampe hun Krigserklæringer og Døds-
domme. En skønne Dag blev hun besejret af en Konge,
der tilfældigvis havde to Hoveder, som ustændselig
skændtes og sloges, saadan at ingen af dem kunde faa
Fred for det andet. Saa tog Hoftroldmanden det mind-
ste af Hovederne og satte det paa Dronningen. Og
mindsandten om det ikke klædte hende fortræffeligt.
Saa giftede Kongen sig med Dronningen, og nu skændtes
de to Hoveder ikke mere, men kyssede hinanden paa
Panden, paa Kinderne og paa Munden, og de levede i
mange Aar glæde og lykkelige med hinanden.....Pyhha

....alt det gamle Sludder ! Men jeg kan ikke faa Dronningen uden Hoved ud af Tankerne. Naar jeg ser en køn Pige, saa ser jeg hende uden Hoved... Og saa synes jeg pludselig, at jeg selv er en Dronning uden Hoved. Men maaske kommer der nogen og sætter et paa mig.

(Fru Gabor kommer ind med den dampende Te, som hun sætter paa Bordet foran Melchior og Moritz)

Fru Gabor
Varsgo', Dreng. Godaften, Herr Stiefel, hvordan har De det ?

Moritz

Tak, godt, Fru Gabor. Jeg staar og lytter til alle de sølsomme Lyde fra Haven.

Fru Gabor

De ser slet ikke rask ud....Har De det ikke godt ?

Moritz

Det betyder ikke noget. Jeg er kommet lidt for sent i Seng de sidste Par Aftener.

Melchior

Ja, tænk bare, han har læst hele Natten.

Fru Gabor

Saadan noget skulde De lade være med,

Herr Stifel. De burde passe lidt paa Dem selv. Tank lidt paa Deres Helbred... Det kan Skolen ikke erstatte Dem. De skulde gaa nogle ordentlige Ture i den friske Luft. Det er meget mere vard i Deres Alder, end at kunne korrekt Middelalderlatin.

Moritz

Jeg skal nok gaa et Par lange Ture. De har fuldstændig Ret. Man kan ogsaa bestille noget, naar man gaar Tår. Det er da ogsaa dumt, at jeg ikke selv har fundet paa det ! Men Stilene maa jeg selvfølgelig stadig skrive hjemme.

Melchior

Stilene kan du lave her hos mig, det er meget lettere for os begge to... Du har vel hørt, Mor, at Max von Trenk er død af Nervefeber. I Eftermiddags kom Hans Rilow fra Trenks Dødsleje for at fortælle Rektor Sonnenstich, at Trenk lige var død, mens han sad hos ham. "Sah?" siger Sonnenstich, "er der ikke noget om, at du skulde sidde over i to Timer ? Tag den Seddel med til Pedellen, saa kan du sidde over i Dag. Hele Klassen deltager i Begravelsen.".... Hans var som lamslaaet.

Fru Gabor

Hvad er det for en Bog, Melchior ?

Melchior

Faust.

Fru Gabor

Har du allerede læst den? I nok til at

Melchior

Jeg er ikke færdig endnu.

Moritz

Vi er lige midt i Valpurgisnatten.

Fru Gabor

Hvis jeg var dig, havde jeg nu ventet
et Par Aar endnu med den.

Melchior

Jeg kender ingen anden Bog, som jeg har
fundet saa mange skønne Ting i, Mor, hvorfor skulde
jeg ikke læse den?

Fru Gabor

Fordi du ikke forstaar den.

Melchior

Det kan du da ikke vide, Mor. Ganske
vist er jeg nok klar over, at jeg maaske ikke kan
fatte alle Storhederne, men alligevel....

Moritz

Vi gennemgaar den sammen, saa er det me-
get lettere at forstaa.

at alt i Verden kun Fru Gabor om Sjefelheder.

Jaja, Melchior, du er gammel nok til at vide, hvad der er gavnligt og skadeligt for dig, gør hvad du synes, du kan forsvare. Ingen skal være mere taknemmelig end jeg, hvis jeg aldrig kommer til at fortryde, jeg ikke har holdt noget skjult for dig. Jeg mente kun, at selv det bedste kan virke skadeligt, naar man endnu ikke er moden nok til at opfatte det paa den rigtige Maade...Jeg vil altid foretrække at stole paa dig end paa ligegyldige, tilfældige Opdragelsesmetoder. - - Hvis der er noget, I vil have, Dreng, saa kom over og kald paa mig, Melchior. Jeg er i Soveværelset.

(gaar)

Moritz

Din Mor mente den Historie med Gretchen.

Melchior

Herregud, den har vi da taget os meget let. Faust selv kan ikke have taget sig den lettere, og til syvende og sidst er den Gemenhed jo dog ikke Kernen i Kunstværket! - Faust kunde have lovet Pigen Agteskab og saa være gaaet fra hende, - det havde ikke gjort ham mindre skyldig i mine Øjne. For min Skyld kunde Gretchen saamand ogsaa være død af et knust Hjerter. Naar man ser, hvordan alle straks krampagtigt slaar ned paa netop det, skulde man tro,

at alt i Verden kun drejede sig om Sjofelheder.
Flags Ting.....

Moritz

Naar jeg skal være ærlig, Melchior, saa har jeg den samme Fornemmelse, efter at jeg har læst det, du skrev til mig....Jeg fandt det en af de første Feriedage, det havde ligget i et Leksikon. Jeg laasede Døren og fløj det igennem, - omtrent som en opskræmt Ugle flyver igennem en brændende Skov. Jeg tror, jeg har læst det meste af det med lukkede Øjne. Men det, der gik mig mest til Hjerte, var det, du skrev om Pigen. Det kan jeg slet ikke glemme. Det siger jeg dig, Melchior, det er ikke saa slemt at lide som at gøre Uret.

Melchior

Jeg vil ikke have noget, som jeg ikke har tilkæmpet mig !

Moritz

Jamen, kan det da saa være en Nydelse, Melchior ? Tank dog paa Pigen. Pigen værger sig, fordi det er hendes Natur. I al sin Renhed og Uskyldighed prøver hun jo at holde sig borte fra det saa længe som muligt. Den Tilfredsstillelse som en Mand kan faa ved den Slags, er tom og indholdsløs, - andet kan jeg ikke tænke mig.

Melchior

Tank hvad du vil, men hold det for dig

selv. - Jeg bryder mig ikke om at tænke over den
Slags Ting.....

Anden Afdeling.

Helligstus.

Fru Bergmann (kommer ind iført

Hat og Sjal og med en Kurv over Armen. Hun strusler
over hele Ansigtet)

Vendla | Vendla |

Vendla (kommer ind fra heire i

Underkjole)

Hvad er der, Mor ?

Fru Bergmann

Er du allerede oppe, min Pige ? Det var
sødt af dig.

Vendla

Har du allerede været ude ?

Fru Bergmann

Skynd dig nu at blive færdig. Du maa straks
hen til Ina. Du skal hen med Kurven her.

Vendla (som klæder sig færdig
paa under Jenne Scene)

Har du været henne hos Ina ? Hvordan har
hun det ? Gaar det stadig ikke bedre ?

Fru Bergmann

Anden Afdeling.

Dagligstue.

Fru Bergmann (kommer ind iført Hat og Sjal og med en Kurv over Armen. Hun stræler over hele Ansigtet)

Wendla ! Wendla !

Aah, jeg Wendla (kommer ind fra højre i Underkjole)

Hvad er der, Mor ?

Fru Bergmann

Er du allerede oppe, min Pige ? Det var sødt af dig.

Wendla

Har du allerede været ude ?

Fru Bergmann

Skynd dig nu at blive færdig. Du maa straks hen til Ina. Du skal hen med Kurven her.

Wendla (som klæder sig færdig paa under denne Scene)

Har du været henne hos Ina ? Hvordan har hun det ? Gaer det stadig ikke bedre ?

Fru Bergmann

Vil du tanke dig, Wendla, Storken har været hos hende i Nat og har bragt hende en lille Dreng.

Wendla

En Dreng ? En Dreng !! Nej, hvor er det vidunderligt !

Aah, det Fru Bergmann

En dejlig Dreng.

Wendla

Aah, jeg maa se ham, Mor ! Saa er jeg altsaa blevet Tante for tredje Gang. Nu er jeg Tante til een Pige og to Drengene !

Fru Bergmann

Ja, og sikke Drengene ! Men saadan gaar det, naar der er en Strokerede oven paa ens Hus. Og i Morgen er det først to Aar siden, at hun blev gift.

Wendla

Var du der, da den kom med ham ?

Fru Bergmann

Nah, den var lige fløjet igen. - Vil du ikke have en Rose i Kjolen ?

Wendla

Hvorfor gik du saa ikke lidt tidligere derhen, Mor ?

hen til hende.

Fru Bergmann

Jeg er lige ved at tro, at den ogsaa havde
noget med til dig....en Brosche eller saadan noget.

virkelig selv gerne vilde, om den kom gennem Vinduet eller
gennem Skorstenen.

Wendla

Aah, det var en Skam.

Fru Bergmann

Skulde jeg hellere spørge
Skorstensfejere. Jamen, jeg siger jo, at den havde en Bros-
che med til dig.

Wendla

Jeg har Broscher nok....

Ja, men skal du ikke spørge, mit Barn, lad
være med det. Hvad ved du om Skorstenen?

Fru Bergmann

Man vilde bare høre. Naa, men det er da glimrende. Saa kan du
jo ikke forlange mere.

Wendla

Jeg vilde saa gerne ha' vidst, om den kom
gennem Vinduet eller gennem Skorstenen.

Gange saa stor som en Is, og han har Vedder saa store
som Dampskibe.

Fru Bergmann

Det maa du spørge Ina om. Ja, min søde
Pige, spørg du Ina om det. Det kan hun fortælle dig.
Hun snakkede jo med den en hel, halv Time.

ligt!

Wendla

Jeg skal nok spørge Ina, naar jeg kommer
Og han har et Klædeskab under Hagen, hvor

og det spiller han "Lorelei" paa...seh, nu gik han hen til hende.

Fru Bergmann

Glem det endelig ikke, min Engel. Jeg vil virkelig selv gerne vide, om den kom gennem Vinduet eller gennem Skorstenen.

Wendla

Skulde jeg forresten ikke hellere spørge Skorstensfejeren ? Skorstensfejeren maa da bedst vide, om den kommer gennem Skorstenen.

Fru Bergmann

Nej, ham skal du ikke spørge, mit Barn, lad være med det. Hvad ved en Skorstensfejer om Storcken ! ... Han vilde bare fylde dig med en Masse dumt Sludder, som han ikke engang selv tror paa - - Hvad er det, du staar og kigger paa ?

Wendla

Der gaar en Mand paa Gaden, Mor...Han er tre Gange saa stor som en Ko, og han har Fødder saa store som Dampskibe.

Fru Bergmann (styrter hen mod Vinduet)

Jamen, det er da umuligt ! Det er da umuligt !

Wendla (samtidig)

Og han har et Klædeskab under Hagen, Mor,

og det spiller han "Lorelei" paa...aah, nu gik han lige om Hjernet.

Wendla

Hvorfor da Fru Bergmann hvorfor da ikke...?

Det kan da Du er da en uforbederlig Unge ! At jage din stakkels gamle Mor saadan en Skræk i Livet ! Saa tag saa din Hat. Gud ved, hvornaar du bliver fornuftig ? Jeg har saamænd opgivet Haabet.

Wendla blive ferdig, se nu at blive klædt paa.

Det har jeg ogsaa, lille Mor, det har jeg ogsaa. Min Forstand er vist meget lille og selle. Her har jeg en Søster, som har været gift i to og et halvt Aar....og jeg er selv blevet Tante for tredje Gang, og jeg aner ikke, hvordan alt saadan noget gaar til... Lad nu være at blive vred, lille Mor, lad nu være at blive vred, jeg har jo ikke andre at spørge end dig. Fortæl mig det nu, lille Mor ! Min egen søde, lille Mor, tag nu og fortæl mig det ! Jeg gaar saadan og skammer mig over mig selv. Vær nu sød og fortæl mig det, Mor. Du må ikke skælde paa mig, fordi jeg spørger om saadan noget. Svar mig nu...hvordan gaar det til ? Hvordan foregaar det ? - Du kan da ikke for Alvor forlange, at jeg skal gaa her og tro paa Storken, naar jeg er fjorten Aar.

Fru Bergmann

Jamen, du store Gud, Barn, hvor er du dog mærkværdig ! Sikke nogle Indfæld du har ! - Det kan

jeg da virkelig ikke.

Wendla

Hvorfor da ikke, Mor...hvorfor da ikke...?
Det kan da ikke være noget hæsligt, naar alle bliver
saa glade over det.

Fru Bergmann

Ash....ash...Gud hjælpe mig...jeg for-
tjente jom at man...se nu at blive færdig, se nu at
blive klædt paa.

Wendla

Jeg skal nok gaa....men tank nu, hvis din
Datter gaar hen og spørger Skorstensfejeren.

Fru Bergmann

Jamen, det er jo til at blive forrykt af
...Kom her, min Pige, saa skal jeg fortælle dig det !
Jeg skal fortælle dig det altsammen !....Ash, søde,
lille Vorherre dog ! Men bare ikke i Dag, lille Wend-
la ! I Morgen, i Overmorgen, en Gang i næste Uge...
naar som helst du vil, min søde Pige....

Wendla

Fortæl mig det i Dag, Mor, nu med det sam-
me! - Naar jeg ser dig blive saa forfærdet, bliver
jeg jo selv helt forskrækket,

Fru Bergmann

Jeg kan ikke, Wendla.

Wendla

Jamen, hvorfor kan du ikke, lille Mor ?
- Nu skal du se, nu lægger jeg mig paa Kne foran dig
og lægger Hovedet i dit Skød. Og saa trækker du dit
Forklæde ned over Hovedet paa mig og fortæller det,
som om du var helt alene i Verelset. Jeg skal ikke saa
meget som røre mig, jeg skal ikke skribe. Jeg skal tage
det altsammen, - ligegyldigt hvad der kommer.

Fru Bergmann

Kom saa i Guds Navn da ! Men jeg kalder
Himlen til Vidne paa, at det er dig selv, der har bedt
mig om det. Jeg har ingen Ansvar ! - Nu skal jeg
fortælle dig, hvordan du er kommet til Verden. -
Her saa da efter, Wendla.

Wendla (under hendes Forklæde)

Jeg kan godt høre dig.

Fru Bergmann (febrilsk)

Jamen, det gaar aldrig an, Barn - jeg kan
ikke tage det Ansvar - jeg fortjener jo at blive sat
i Fængsel - at man tager dig fra mig -

Wendla (under hendes Forklæde)

Aah, Mor, tag dig nu sammen.

Fru Bergmann

Naa, men saa her efter da. Ser du, for

at faa et Barn....forstaar du, hvad jeg mener, Wend-
la ?

Wendla

Wendla

Ja, Mor, skynd dig nu, jeg holder det
ikke ud længere !

Fru Bergmann

Hvis man skal have et Barn - saa maa man
elske den Mand - som man er gift med - man maa elske
ham, siger jeg dig, saa højt, som man overhovedet kan
elske nogen ! Man maa elske ham af hele sit Hjerte. -
Man maa elske ham, Wendla, paa en Maade, som du slet
ikke kan elske endnu. - Nu ved du det.

Wendla (rejser sig)

Aah Gud.....

Fru Bergmann

Nu ved du hvilke Prøvelser, der venter
dig !

Wendla

Er der saa ikke mere ?

Fru Bergmann

Gud er mit Vidne ! - -

Tag saa Kurven og gaa hen til Ina. Der
faar du Chocolate og Keger. Kom, lad mig lige se paa
dig...Skoene, Handskerne, Kjolen, Rosen i Haaret -

ved du hvad, din Kjøle bliver nu for kort, Wendla.

Wendla

Har du allerede købt ind til Middag, lille

Mor ?

Fru Bergmann

Gud velsigne og bevare dig, mit Barn. Jeg
maa virkelig ved Lejlighed faa lagt den Kjøle ned.

Wendla

--- --

Naa, mor gæmmer du dig ! De leder efter
dig alle sammen. De er ved at spænde for. Du maa gaa ned
og hjælpe. Det er ved at blive Uvejrr.

Melchior

Har du fundt mig ogsaa alligevel !

Wendla

Hvad er der i Vejen med dig ? Hvorfor
skjuler du dit Ansigt ?

Melchior

Har du fundt mig ogsaa alligevel, Wend-

la. -

Wendla

Er du syg ?

Melchior

Jeg flygtede for dig ! Flygtede for dig.

Wendla - Gaa, Wendla - forlad mig - skal jeg smykke
ligeftrom smide dig ned, Wendla.....

Tredie Afdeling.

Hu bliver jeg de forest for silver.

Et Høloft.

Melchior ligger paa Ryggen i det friske

He. Wendla kommer op ad Stigen.

og lummert. Herregud, selv om vi bliver gennemslidt,
hvad gør du det ?

Wendla

Naa, her gemmer du dig ! De leder efter
dig allesammen. De er ved at spænde for. Du maa gaa ned
og hjælpe. Det er ved at blive Uvejrr.

Melchior

Saa fandt jeg dig virkelig, Melchior.
Saa fandt du mig altsaa alligevel !

Wendla

Hvordan udklæder man sig ved et lig-
skjuler du dit Ansigt ?

Melchior

Jeg led efter dig, Melchior.
Saa fandt du mig altsaa alligevel, Wend-
la. -

Wendla

Jeg ser kun et lysende Valnuss paa dit
Bryst, - og jeg kan høre dit Hjerte slaa.
Er du syg ?

Melchior

Du maa ikke kysse mig, Melchior - du maa
Jeg flygtede for dig ! Flygtede for dig,
ikke kysse mig.

Wendla - Gaa, Wendla - forlad mig - skal jeg maaske
ligefrem smide dig ned, Wendla.....

Wendla

Nu bliver jeg da først for Alvor.

(knæler ned ved Siden af ham)

Hvorfor kommer du ikke ud i den friske
Luft sammen med os andre, Melchior? Her er saa merkt
og lummert. Herregud, selv om vi bliver gennemblødt,
hvad gør da det?

Melchior

Høet dufter saa herligt.

Wendla

Saa fandt jeg dig virkelig, Melchior.

Melchior

Himlen udenfor maa være sort som et Lig-
klæde.

Wendla

Jeg løb efter dig, Melchior.

Melchior

Jeg ser kun den lysende Valmue paa dit
Bryst, - og jeg kan høre dit Hjerte slaa.

Wendla

Du maa ikke kysse mig, Melchior - du maa
ikke kysse mig.

Melchior

Jeg hører dit Hjerte slaa.

Wendla

Man kysser kun, naar man elsker hinanden.

Du maa ikke - lad være !

Melchior

Der er ikke noget, der hedder: elske -
der findes ingen Kærlighed ! Alt er Egoisme. Alt er
Egenkærlighed ! Jeg elsker dig lige saa lidt, som du
elsker mig.

Wendla

Lad være - - - - - Du maa ikke, Melchior.

Melchior

- - - Wendla.

(hun ler lidt)

Wendla

Aah, Melchior - - - - - du maa ik-

ke - du -

(alvorligere)

de ikke noget i Deres Forhold til Melchior, fordi De kommer ud af Skolen. Jeg har altid været saa glad, fordi I to kunde lide hinanden. Fjerde Afdeling - Halle -

(man forstår, hun er smaa, hun lægger hovedrystende
Telefonen fra sig.) Fru Gabor (telefonerer)

Jo, jeg har læst Deres Brev - endda to Gange. Jamen, kæreste Moritz Stiefel, hvad er det dog for en Ide at ville til Amerika ! - Jeg forsikrer Dem - jeg ejer ikke de tohundrede Mark. - Snak, det er aldeles ikke, fordi jeg ikke holder af Dem, det ved De godt, men jeg har ikke Pengene. - Jamen - her nu, tror De ikke, det hjalp, hvis jeg talte med Deres Forældre ? - Snikkesnak, Deres Forældre ved udmærket godt, at De har gjort, hvad De kunde. - Hvad siger De ?

(hun ler lidt)

Vil De begaa Selvmord ? Saaedan noget gør man da ikke !

(alvorligere)

De vil da ikke skubbe Ansvaret over paa mig ? Hvis det ikke var, fordi jeg kendte Dem saa godt, vilde jeg sige, det led en Smule som Pengeafpresning. - Det havde jeg ærlig talt ikke ventet af Dem. Og forresten ser De helt anderledes paa det imorgen. - Jamen - - jamen, skidt med den dumme Skole. Fordi man ikke er særlig dygtig i Skolen, kan man da godt blive et storartet Menneske. Og det forandrer

da ikke noget i Deres Forhold til Melchior, fordi De kommer ud af Skolen. Jeg har altid været saa glad, fordi I to kunde lide hinanden. Jamen, Moritz - Hallo -

(man forstaar, han er gaset, hun lægger hovedrystende Telefonen fra sig.)

Kendia

Hvorfor skulde du absolut ned i Haven, lille Kendia ? Men det virkelig var for at plukke Viololer ? - Men det ikke snarere var, fordi Mor saa mig smile - hvorfor kan jeg da heller ikke lade være med at smile ? Jeg ved det ikke - jeg ved det ikke, jeg kan jo ikke finde Ord for det - det er ligesom om jeg slet ikke gaar paa Jorden - og hvor jeg dog sov i Nat! Ach Gud, hvis der dog blot var nogen, jeg kunde flyve om Halsen og fortælle det altsammen.

Femte Afdeling

Bergmanns Have tidligt om Morgenen. Straalende Solskin.

Wendla

Hvorfor skulde du absolut ned i Haven, lille Wendla? Mon det virkelig var for at plukke Violener? - Mon det ikke snarere var, fordi Mor saa mig smile - hvorfor kan jeg da heller ikke lade være med at smile? Jeg ved det ikke - jeg ved det ikke, jeg kan jo ikke finde Ord for det - det er ligesom om jeg slet ikke gaar paa Jorden - og hvor jeg dog sov i Nat! Aah Gud, hvis der dog blot kom nogen, jeg kunde flyve om Halsen og fortælle det altsammen.

Det er ligesom at have været i Jærstov uden at
ve set Pyramiderna. Men i Dag vil jeg ikke gaa
igen, jeg vil til Sjette Afdeling.

Begravelse - - Melochlor vil lægge en Sten
sten. Skumring. Himlen er let overskyet. En Sti
snor sig gennem Buskads og Stargrad. Man hører en svag
Brusen fra Floden.

Jeg havde ellers Moritz sig en smøvid Maracruite

Nej, jeg egner mig ikke til det - lad de
andre flaa og rive i hinanden. Jeg lukker Døren efter
mig og gaar min Vej. Jeg har ikke nogen Special-Kontrakt
med Vorherre. Jeg er blevet tvunget ind i Verden. Jeg
vil ikke gøre mine Forældre ansvarlige, - skønt de jo
egentlig var gamle nok til at vide, hvad de gjorde - og
maatte være forberedt paa det værste -

Man kommer ind i Verden ved et Tilfælde, -
og saa skulde man ikke have Lov til, efter moden Over-
vejelse at - - Vejret er i hvert Fald hensynsfuldt.
Det ser ud til Regn hele Dagen, og saa slap vi allige-
vel. Hvor er her roligt herude. Naturen virker som en
Vuggesang - sunget af den vidunderlige, blonde, blaa-
øjede Pige, som sang ved sidste Skolekoncært ! - - - -

Ja, der var maaske noget, som endnu kunde
holde mig fast: bare for at paa have prøvet det - der
er noget vist beskæmmende ved at have været Menneske og
saa ikke have lært det allermest menneskelige at kende. -

Det er ligesom at have været i Ægypten uden at have set Pyramiderne. Men i Dag vil jeg ikke græde igen, jeg vil ~~ikke~~ give mig til at tænke paa min Begravelse - - Melchior vil lægge en Krans paa Kisten. Pastor Kahlbauch vil trøste mine Forældre. Og Rektor Sonnenstich vil fremdrage Eksempler fra Historien. - Nogen Gravsten faar jeg vel næppe. Jeg havde ellers ønsket mig en snehvid Marmorurne paa en sort Sokkel - naa, men man savner den jo Gudskelov ikke. Mindesmærker er til for de levendes Skyld, ikke for de døde.

Hvor har jeg dog haft mange dejlige Aftener sammen med Melchior ! Naar vi gik Ture sammen hen over Markerne og gennem Skovene - - jeg er paa Vej hjem. Men Livet har vist mig en kold Skulder. Langt borte ser jeg allerede alvorlige, venlige Øjne, der kalder paa mig. Dronningen uden Hoved - hun har Medlidenhed med mig. Hun venter paa mig med bløde Arme - - -

Jeres Magtbud gælder kun for Umyndige, jeg bestemmer selv min Skæbne !

Ilse (sjusket klædt med et broget Tørklæde om Hovedet kommer ind og tager ham bagfra om Skulderen)

Har du tabt noget ?

Moritz

Ilse !

Padinsky og hos Lenz, Ilse og Spüler - alle mulige.

Hvad gaar du og leder efter ?

Staar du Moritz den ?

Nej, hvor du forskrækkede mig.

Fehrendorf Ilse og mig som Søllehelgen.

Hvad leder du efter ? Har du tabt noget ?

Moritz mig. Saa gav jeg ham en

Hvorfor gjorde du mig saa forfærdelig

bange ?

Ilse Stole gennem hele Atelieret.

Jeg vil ikke være i Byen længere, jeg er

paa Vej hjem.

Moritz

Jeg ved ikke, hvad det er, jeg har tabt.

Ilse

Saa hjælper det heller ikke at lede.

Jeg har ikke været hjemme i fire Dage. Se, jeg har

Dansesko paa endnu - Du kan tro, Mor gør store Øjne. -

Tag og følg mig hjem.

Moritz

Hvor har du nu tumlet rundt ?

Gaar du i skole endnu, Moritz ?

Ilse

Ash, hos Nohl, hos Fehrendorf, hos

Nej, nej, jeg er især efter denne

Ter Padinsky og hos Lenz, Rank og Spüler - alle mulige.

Moritz

Staar du Model for dem? er ikke, hver

Tiden gaar, naar man tjener Penge i. Kan du huske, da

Ilse

vi lagede Revere? Wendla Bergmann og du og jeg og de andre. Naar I kom ud til os om Aftenen og fik os Ge-

Fehrendorf maler mig som Søjlehelgen.

Det er en værre Fyr, ham Fehrendorf. Sidste Gang jeg traadte jeg i en af hans Farvetuber. Saa tørrede han sine Pensler af i Haaret paa mig. Saa gav jeg ham en Lussing, og saa smed han Paletten i Hovedet paa mig.

Til Gengæld væltede jeg Staffellet. Saa foer han efter mig hen over Borde og Stole gennem hele Atelieret.

Bag ved Kakkelovnen laa der en Skitse: " Vil du være ordentlig ellers river jeg den i Stykker". Saa lovede

han jo at være noget saa artig, og alligevel røg Bæstet i Hovedet paa mig - du aner ikke, hvor han gennemkyssede mig.

Moritz

Hvor sover du, naar du bliver inde i

Byen?

Ja, fra i Gaar Aften. Vi søldede til den store Guldmedaille. Klokkeløber, ja jeg vakkede hjem.

Ilse

I Gaar Aften var jeg hos Nohl . og i Forgaars hos Bjokowitsch. Jeg var saa fuld, at de maatte lægge mig i Seng.

Gaar du i Skole endnu, Moritz?

Moritz

Ja, Arabella, ja, ja, ja. Varten lod handle

Nej, nej, jeg er færdig efter denne

Termin.

Þjænke með os heile Nættin.

Ilse

Var du glad for det. Du aner ikke, hvor Tiden gaar, naar man tjener Penge ! Kan du huske, da sid- vi legede Røvere ? Wendla Bergmann og du og jeg og de andre. Naar I kom ud til os om Aftenen og fik varm Gød- demælk ? Hvad laver Wendla ? Og hvad laver Melchi Gabor ? Gaar han stadig rundt og ser dybeindig ud ? I Sangtimen stod vi over for hinanden.

Moritz

Han filisoferer.

Han snubbede over min Arm. Jeg læe bevidst-

læs i Sneen. Saa to Ilse mig hjem til sig. Og saa

var jeg hængt. Dengang kom Wendla ud til os og havde Sylte-tøj med til Mor. Det var dengang, jeg sad for Isidor Landauer. Han bruger mig som Jomfru Maria. Han er en væmmelig Karl. Av. - Sig mig har du Tømmermand ?

i Halsen, om Haandleddene og Knæene. Hver Dag foto-

graferede han mig i Moritz stilling - een Gang paa

Sofaen som Ja, fra i Gaar Aftes. Vi soldede til den store Guldmedille. Klokken var fem, da jeg vaklede hjem.

kvindelig Kentsur. Ilse enden gik han altid og fablede

om Mord og Selvsord, og Kulos.

Ja, det kan man se paa dig. Var der ogsaa

Piger ?

Moritz

Ja, Arabella, Øl-Nymfen. Varten lod hende

pjanke med os hele Natten.

Ilse

Ja, det ser man tydeligt paa dig. Jeg ved ikke, hvad det er at have Tømmere. Ved det sidste Karneval var jeg ikke i Seng i tre Døgn. Lena var ogsaa med, og den tykke Viola. Den tredje Nat fandt Henrik mig.

Moritz

Fehrenderf er Ledte han da efter dig? Bojokewitsch

Ilse

Han snublede over min Arm. Jeg laa bevidstløs i Sneen. Saa tog han mig hjem til sig. Og saa var jeg hos ham i fjorten Dage - det var en frygtelig Tid! - Om Morgenen maatte jeg tage hans persiske Slaabrok paa, og om Aftenen skulde jeg gaa rundt i Værelserne i sort Pagekostume, men hvide Kniplinger i Halsen, om Haandleddene og Knæene. Hver Dag fotograferede han mig i en ny Stilling - een Gang paa Sofaen som Ariadne, een Gang som Leda, og een Gang maatte jeg ligge paa alle fire paa Gulvet som en kvindelig Kentaur. Desuden gik han altid og fablede om Mord og Selvmord, og Kulde.

Moritz

jeg binde et lysereft dig og hange en Klokke om Halsen paa Lever han endnu? saa en lille Nyp-Kæst, som du kan lege med.

Ilse

Det haaber jeg da ikke! - Da han en Dag var nede for at hente Portvin, tog jeg min Frakke og sneg mig ned paa Gaden. Karnevallet var forbi, og Politiet tog mig og spurgte, hvad jeg lavede i Mandsdragt - og saa kom jeg paa Stationen. Men saa troppede Nohl, Fehrendorf, Padinsky, Spühler og Oikonomopulos op og fik mig ud. Jeg blev transporteret hjem til Adolars Atelier. Og siden den Dag har jeg været Banden tro. Fehrendorf er en Abe, Nohl er et Svin, Bojokowitsch en gammel Ugle, Loison en Hyæne, og Oikonomopulos en Kamel - men jeg elsker dem alligevel allesemmen, og jeg vilde ikke bytte dem bort, hverken for Arkeengle eller Millionærer.

Moritz

Ilse! Ilse! - - Gudskelov, hun kan
Jeg maa hjem, Ilse.

Slags maa man være Ilse om Hjertet og fri for Bekymringer - det var Synu, det havde ellers været en fortraffelig Lejlighed.

Tag nu og følg mig hjem.

At kunne skribe ein Moritz ud! Eller at kunne være

dig, Ilse! Uden Hovinger! At være et assedant Lykkebarn, et assedant Solskinsbarn. At jeg da ogsaa skulde møde hende! - Ilse - se!

Kom hjem og drik varm Gedemælk. Saa skal jeg binde et lyserødt Baand om dig og hænge en Klokke om Halsen paa dig. Og vi har ogsaa en lille Hyp-Hest, som du kan lege med.

dig den samme. Det er al Moritz blevet merkt. Jeg gaar ikke hjem mere. Jeg maa hjem - jeg mangler stadig

Sassaniderne, Bjergprædikenen og Pythagoras. God Nat, Ilse.

Ilse

Sov sødt ! Gaar i stadig ned i Wigwamen, hvor Melchi Gabor begravede min Tomahawk ? Brrrr ! Naar I engang bliver voksne, saa ligger jeg vist for længe siden i Rendestenen.

(hurtigt ud)

Moritz (alene)

- - - Det havde jo kun kostet mig et Ord. (han rasber)

Ilse ! Ilse ! - - - Gudskelov, hun kan ikke høre mig. Jeg er ikke i Stemning - til den Slags maa man være let om Hjertet og fri for Bekymringer - det var Synd, det havde ellers været en fortræffelig Lejlighed. - - - -
At kunne skrige sin Smerte ud ! Eller at kunne være dig, Ilse ! Uden Hemninger ! At være et saadant Lykkebarn, et saadant Solskinsbarn. At jeg da ogsaa skulde møde hende ! - Aah - aah !

(han gaar ind i Buskadset)

Saa fænt jeg den dog alligevel - vores Græsbank. Kongelysene ser ud, som om de er vokset siden i Gaar. Og Udsigten mellem Piletræerne er sta-

dig den samme. Det er allerede blevet mærkt. Jeg gaar ikke hjem mere.

T A P P E T .

=====

Første Afdeling.

Lærerværelset.

Paa Væggen hænger der Billeder af Pestalozzi og J.J. Rousseau. Omkring et grent Bord sidder Lærerne Affenschmels, Knüppeldich, Hungergart, Knochenbruch, Zungenechlag og Fliegentot. For Bordenden sidder Rektor Sonnenstich paa en lille Forhøjning. Pedal Habebald kryber sammen henne ved Deren.

Habebald Sonnenstich

Er der andre, der ønsker Ordet ? - -

Mine Herre! Vi kan ikke undlade at ansøge det høje Undervisningsministerium om Fjældelse til at bortvise denne vildfarne Elev fra vor Skole. Af mange Grunde endda. For det første vil det være at betragte som en Slags Bod for det, der er sket, for det endat man vi sikre os, at slige Handlinger ikke kan gentage sig. Yderligere man vi sørge for, at denne vildfarne Elevs demoraliserende Indflydelse paa hans Kæmperater ophører, - og endelig - og dette, mine Herre, turde være den Grund, der faar enhver eventuel Indvending til at forstumme - man vi skænke vor Skole for at blive gre-

bet af den Selvmærdspepedemi, der desværre er udbrudt
paa mange Steder.

Er der andre, der ønsker Ordet ?

TREDIE AAKT.

Jeg kan ===== de Rektors Ansuel-
ser, men jeg kan dog Forste Afdeling. fra en Ytring om,
at det egentlig maa Lærerværelset. at vi faar saabaet
et Vindue.

Paa Væggen hanger der Billeder af Pesta-
lozzi og J.J. Rosseau. Omkring et grønt Bord sidder
Lærerne Affenschmalz. Knüppeldich, Hungergurt, Knochen-
bruch, Zungenschlag og Fliegentot. For Bordenden sid-
der Rektor Sonnenstich paa en lille Forhøjning. Pedel
Habebald kryber sammen henne ved Døren.

Habebald | Sonnenstich

Er der andre, der ønsker Ordet ? - -

Mine Herre! Vi kan ikke undlade at ansøge det høje
Undervisningsministerium om Tilladelse til at bortvise
denne vildfarne Elev fra vor Skole. Af mange Grunde
endda. For det første vil det være at betragte som en
Slags Bod for det, der er sket, for det andet maa vi
sikre os, at slige Handlinger ikke kan gentage sig.
Yderligere maa vi sørge for, at denne vildfarne Elevs
demoraliserende Indflydelse paa hans Kammerater ophø-
rer, - og endelig - og dette, mine Herrer, turde være
den Grund, der faar enhver eventuel Indvending til at
forstumme - maa vi skaane vor Skole for at blive gre-

bet af den Selvmordsepidemi, der desværre er udbrudt
saa mange Steder. Sonnenstich

Er der andre, der ønsker Ordet ?

Knüppeldich

Jeg kan ganske tiltræde Rektors Anskuelser, men jeg kan dog ikke afholde mig fra en Ytring om, at det egentlig maa være paa Tide, at vi faar aabnet et Vindue.

Zungenschlag

Jeg slutter mig ganske til min ærede Kollega, Knüppeldich. Her er en At-at-mosfære som i de underjor-jor-jordiske Kata-Kata-komber, Lu-Luften er ube-ube.ubeskr-skr-hm-forfærdelig.

Sonnenstich

Habebald | Sonnenstich

Habebald | Habebald

Javel, Herr Rektor.

Javel, Herr Sonnenstich

Vil De aabne et Vindue. Der er jo Gudske-lov Atmosfære nok udenfor. Er der andre af d'Heerrerr, der ønsker at bemærke noget ?

blive lukket. Jeg for Fliegentod er ikke, at Atmos-

Nær mine Kolleger Knüppeldich og Zungenschlag gerne vil have aabnet et Vindue, har jeg ikke noget imod det, men maa blot anmode om, at det ikke bliver Vinduet lige i Ryggen paa mig.

Elev. Der vil ske det, at det høje Undervisningsministerium vil gøre os ansvarlige for den skete Ulykke.

Habebald !

I de Gymnasier, hvor Selvmordsepidemierne har nået en vis Højde, har de Ministerium besluttet forelsbig at lade Javel, Herr Rektor. Ingsanstalter. Det er

vor Pligt, som denne Skoles Læstere, at forhindre at noget slikt kan ske her. Det gør os oprigtig ondt,

Vil De aabne det andet Vindue, - Er der andre, der har noget at bemærke ?

Hungergut om en akaanson Behand-

Jeg vil naturligvis meget nødig modsige vor højtærede Herr Rektor, men jeg vil dog lige minde om det Faktum, at det andet Vindue har været tilspiret lige siden Eftersarsferien.

Habebald.

Sonnenstich

Habebald !

Habebald

Javel, Herr Rektor.

Sonnenstich

Her kan altsaa kun være Tale om et Vindue, som ikke er spigret til, men som De rolig kan lade forblive lukket. Jeg for min Part finder ikke, at Atmosfæren herinde lader noget tilbage at ønske. Er der andre, der ønsker Ordet ? - Mine Herrer ! Lad os sætte, at vi undlader at meddele det høje Undervisningsministerium om, at vi har bortvist den vildfarne

Hvis Kollega Zungenschlag ikke er tillyst

Elev. Der vil ske det, at det høje Undervisningsministerium vil gøre os ansvarlige for den skete Ulykke. I de Gymnasier, hvor Selvmordsepedimierne har naaet en vis Højde, har det høje Ministerium besluttet foreløbig at lukke disse Undervisningsanstalter. Det er vor Pligt, som denne Skoles Vogtere, at forhindre at noget sligt kan ske her. Det gør os oprigtig ondt, mine Herrer Kolleger, at vi ikke kan lade vor vildfarne Elevs fortræffelige Egenskaber gælde som formildende Omstændigheder. Thi selv om en skaansom Behandling vilde være paa sin Plads, saa vilde det ikke være paa sin Plads: overfor vort Gymnasium, der er saa alvorligt truet. Vi ser os tvunget til at dømme den skyldige, for ikke selv at blive uskyldigt dømt. -
Habebald.

Habebald

Javel, Herr Rektor.

Sonnestich

Før ham herop.

Habebald (ud)

Zungenschlag

Naar Luften herinde fra saa ko-kom-kompetent Side findes at være til-til-tilfredsstillende, saa forslaar jeg, at man i Som-Som-Sommerferien, ogsaa lader det andet Vindue spi-spi-spigre til.

Fliegentod

Hvis Kollega Zungenschlag ikke er tilfreds med Ventilationen i Lokalet, saa foreslaar jeg, at han lader en privat Ventilator installere i Hjernekassen.

Melchior
Zungenschlag

Jeg har.....

Jeg fi-fi-finder mig ikke i det, Herr Fliegentod. De kan be-be-beholde Deres Grov-Grov-Grovheder hos Dem selv. Den Tone maa jeg protestere mod, saa længe jeg har Te-Ta-Talens Brug.

Sonnenstich
Mine Herreⁿ! - Jeg maa bede Dem beherske Dem. Jeg tror, jeg kan høre vor vildfarne Elev.

(Habebald aabner Døren, hvorpaa Melchior træder ind, bleg men fattet)

Kom nærmere hen til Bordet. Efter at Herr Rentier Stiefel havde faaet Meddelelse om sin Søns formastelige Ugerning, gennemsøgte han sin Sen, Moritz' Effekter, for eventuelt at kunne finde et Spor, der muligvis kunde give en Forklaring paa denne afskyelige Udaad. Han fandt derefter - jeg skal ikke komme ind paa, hvor - et Dokument, som ganske vist ikke kan forklare den afskyelige Udaad, men som desværre til Gengæld kaster et skarpt Lys over den Formasteliges beklæglesesverdige moralske Forfald. Det drejer sig om en, i Dialogform, tyve Sider lang Afhandling, benævnet "Forplantningen", forsynet med legemstore Afbildninger og i den Grad propfuld af de mest skamløse

Svinerier, som burde tilfredsstille den mest forder-
vede Vellystnings vildeste Krav til utugtig Læsning.

Jeg har....

Ting, der er uædelig. Melchior

Jeg har.....

De har at svare med et enkelt og stilfer-

digt "Ja" eller "Nej", Sonnenstich om, som jeg ag-
ter at stille Dem. Melchior

De har at tie stille ! Efter at Herr
Rentier Stiefel havde udleveret os det omtalte Do-
kument, og vi havde lovet den rystende Fader ved alle
tænkelige Midler at finde Ophavsmanden, har vi sammen-
lignet den foreliggende Haandskrift med alle Haand-
skrifterne i den Afdødes Klasse, og det samlede Lærer-
personale har derefter - med speciel Støtte i en Ud-
talelse fra vor højtærede Lærer i Skrivning - resol-
veret, at Skriften har en betænkelig Lighed med Deres.

(til Melchior)

Melchior

Jeg har...

Melchior

Sonnenstich

De har at tie stille ! Ihvorvel dette
knusende Faktum angaaende Skriftligheden er blevet
fastslaaet af de mest uangribelige Autoriteter, syntes
vi dog, at vi vilde forhøre den Skyldige, saaledes
at han kunde faa Lejlighed til at udtale sig om sin
Forbrydelse imod Sædeligheden i Forbindelse med den
deraf flydende Tilskyndelse til Selvmord.

Er det nok, der har forfattet denne uæ-

delige Fremstilling ?

Melchior

Jeg har... vil bede Dem vise mig bare en
Ting, der er usædelig. Herr Rektor.

Sonnenstich

De har at svare med et enkelt og stilfærdigt "Ja" eller "Nej", paa de Spørgsmaal, som jeg agter at stille Dem. Habebald. stilfærdigt "Ja" eller "Nej".

Habebald

Javel, Herr Rektor. hverken mere eller mindre end hvad De meget godt ved er sandt.

Sonnenstich

Sagens Akter - - Jeg vil anmode vor Sekretær, Herr Kollega Fliegentod, om at protokollere det følgende - - saa vidt muligt ordret.

(til Melchior)

"Forbrydelse" Kender De dette Dokument? jeg har skrevet.

Melchior

Ja. Ilder De Dem maaske ind, at jeg vil være til Gavn for Dem? Sonnenstich

Ved De, hvad Dokumentet indeholder ?

Jeg har.

Melchior

Ja.

De har li Sonnenstich Begreb om den Ar-

bedighed en Klov skulder sine Lærere, som De har Sans for den Mennesket loevende Samværelighed over for Sædelige Fremstilling ?

lighed og Moral. Habebald.

Melchior

Ja. - Jeg vil bede Dem vise mig bare een Ting, der er usædelig, Herr Rektor.

Javel, Herr Rektor.

Sonnenstich

De har at besvare de Spørgsmaal, jeg stiller Dem, med et enkelt og stilfærdigt "Ja" eller "Nej".

Melchior

Jeg anmoder vor Sekretær, Herr Kollega Fliegentot, om at afslutte Protokollen. Jeg har ikke skrevet hverken mere eller mindre end hvad De meget godt ved er sandt.

Sonnenstich

Nøh, det er dog for galt.

Melchior

De har at tie stille. Habebald. Jeg vil bede Dem vise mig een eneste "Forbrydelse mod Sædeligheden" i det, jeg har skrevet.

Sonnenstich

Bilder De Dem maaske ind, at jeg vil være til Grin for Dem? Habebald.

Melchior

Jeg har.....

Sonnenstich

De har lige saa lidt Begreb om den Arbedighed en Elev skylder sine Lærere, som De har Sans for den Mennesket iboende Sømmelighed over for Sæde-

lighed og Moral. Habebald.

Habebald

Javel, Herr Rektor.

Melchior

Jeg har....

Sonnenstich

Jeg anmoder vor Sekretær, Herr Kollega
Fliegentot, om at afslutte Protokollen.

Melchior

Jeg har....

Sonnenstich

De har at tie stille. Habebald.

Habebald

Javel, Herr Rektor.

Sonnenstich

Før ham bort.

(Kæster en Skovfuld Jord i Graven)

Men vi som trofast bærer vor Byrde, lad
os prise den elgode Gud og takke ham for hans ufst-
telige Naæde. Thi saa sandt denna døde er Trefold
Død, saa sandt vil Gud Herren føre de Retfærdige

ind til Salighed og det evige Liv.

Kirkegaard

Anden Afdeling

kaster en Skovfuld Jord i Graven)

Kirkegaard i æsende Regnvejr. Foran en
aaften Grav staar Pastor Kahlbauch med en opslaaet
Paraply i Haenden. Til højre for ham staar Rentier
Siefel og hans Venner, Ziegenmelker og Onkel Probst.
Til venstre staar Rektor Sonnenstich med Adjunkt
Knochenbruch. Desuden Gymnasiaster. Noget borte
foran et forfaldent Gravmonument staar Martha og
Ilse.

idighed, idet Selvmorde Kahlbauch Gang skulde
sædelige Vercensorden for at denne ham

- - Thi den, der kaster Vrag paa den
Naade, hvormed den evige Fader har velsignet Sønnen-
ne, han skal dø den sandelige Død, men den, som i
halstarrig Formastelighed ved sit Liv og Færden har
syndet mod Gud den Almagtige, han skal dø den legem-
lige Død, men den, der formastelig kaster det Kors
fra sig, som den algode Gud har paalet ham for hans
Synders Skyld, sandelig, sandelig siger jeg Jer, han
skal dø den evige Død.

handle saa sæk (kaster en Skovfuld Jord i Graven)

Men vi som trofast bærer vor Byrde, lad
os prise den algode Gud og takke ham for hans ufat-
telige Naade. Thi saa sandt denne døde er Trefold
Død, saa sandt vil Gud Herren føre de Retfærdige

ind til Salighed og det evige Liv. Amen !

Velfærd i Probsts (Stiefel (med graadkvalt Stemme, kaster en skovfuld Jord i Graven)

Haanden) Det var ikke min Søn ! Han var ikke min Søn - jeg har aldrig kunnet lide den Dreng.

Sonnenstich (kaster en Skovfuld Jord i Graven)

Selv mord er den formasteligste Forbrydelse mod den sædelige Verdensorden, men tillige det bedst tænkelige Bevis for denne Verdensordens Gylighed, idet Selvmorderen paa én Gang skeaner den sædelige Verdensorden for at dømme ham og gennem sin Gerning indrømmer, at den sædelige Verdensorden er den blivende og bestaaende.

Haand) Knochenbruch (kaster en Skovfuld Jord i Graven)

dig selv. Det er din Onkel Probst (kaster en Skovfuld Jord i Graven)

Haand) Om saa min egen Mor havde fortalt mig det, havde jeg ikke troet paa, at et Barn kunde handle saa afskyeligt mod sine Forældre.

Ziegenmelker (kaster en Skovfuld Jord i Graven)

Stiefel (pudser Kæben)
Hvor kunde man dog gøre saadan mod en Søn - han var ikke min Søn - han var ikke min

(Fader, som i tyve Aar kun har haft Tanker for ens
Velfærd! Probst og Ziegenmelker. Regnen stilner af)
Kohlbauch (trykker Stiefel i
Haanden)

Vi ved, at alle Ting tjener dem til
Bedste, som elsker Gud. 1 Korinthier. 12, 15. --
Nu maa De tænke paa den fortvivlede Moder, og De maa
søge at mildne hende Tabet ved fordoblet Kærlighed.

Sonnenstich (trykker Stiefels
Haand)

Sandsynligvis var han nok dumpet alli-
gevel.

Knochenbruch (trykker Stiefels
Haand)

Onkel Probst (trykker Stiefels
Haand)

Nu maa du først og fremmest tænke paa
dig selv. Det er din Pligt som Familiefader.

Ziegenmelker (trykker Stiefels
Haand)

Stol du paa mig, gamle Ven! Denne Hun-
dekulde er jo til at faa Tramslyng af - det er ens
simple Menneskepligt at forebygge det med en god,
stærk Toddy.

Stiefel (pudser Nesen)

Han var ikke min Søn - han var ikke min
Søn -

(Stiefel gaar fulgt af Kahlbauch, Sonnenstich, Knochenbruch, Frost og Zeigenmelker. Regnen stilner af)

Robert (kaster en Skovfuld Jord i Graven)

Hvil i Fred, dit sølle Skind ! Dit arme, lille Føhoved !

Georg

Blev Revolveren fundet ?

ved mere.

Robert

Det er ligemeget med Revolveren.

Ernst

Har du set ham, Robert ?

Jeg har Robert set med Rebet i Hænderne !
Jeg har endnu ikke set nogen hængt, som ikke var dækket til.
Det er vist en værre Svindel altsammen !
Maa jeg spørge, er der maaske overhovedet nogen, der har set ham ? Hvem har set ham ?

Otto

Nemlig ! - De havde lagt et Tørklæde over hans Ansigt.

Georg

Hængte Tungen ud af Halsen paa ham?
5 Mark. Vi dumpede.

Robert

Næ, men Øjnene stod ud af Hovedet -

derfor havde man lagt et Tørklæde over Ansigtet paa ham.

Otto

hale Natten. HvDet er rædsomt.

Georg

(Gymnasialdirektøren
Graven) Ved du bestemt, at han hængte sig ?

Ernst

De siger, han slet ikke har noget Hoved mere.

Otto

Sludder og Vrovl.

Robert

Jeg har jo staaet med Rebet i Hænderne !
Jeg har endnu ikke set nogen hængt, som ikke var dækket til.

Georg

Det var nu en sjofel Maade at tage
Billetten paa.

Rilow

Aah, hvad Pokker, det er vist ikke saa slemt at henge sig. Man skyldte mig oven i Købet. 5 Mark. Vi havde væddet. Han svor paa, han ikke dumpede.

Rølow

Det er din Skyld, han ligger dernede.

Du kaldte ham en Pralhans. med hjennefra.

Otto

Vrøvl. Jeg maatte ogsaa slide i det hele Natten. Hvis han havde lært sin græske Litteraturhistorie, saa havde han ikke behøvet at hænge sig.

(Gymnasiasterne gaar. Martha og Ilse kommer hen til Graven) kaldet.

Ilse

Skynd dig, Graverne kommer allerede.

Martha

Skal vi ikke hellere vente, Ilse?
de, Martha.

Ilse

Hvorfor? Vi kan jo komme med Flere, stadig Flere - der vokser nok af dem.

Martha

Det har du Ret i, Ilse.

(Hun kaster en Efeukrans i Graven. Ilse aabner sit Forklæde og lader en Mængde friske Anemoner regne ned i Graven)

Jeg hugger vores Roser i Haven. De klør mig jo alligevel! - Og herude tror jeg da de vokser.

Ilse

Jeg vil vande dem, hver Gang jeg kommer forbi. Og jeg vil hente Forglemmigejer fra Bækken,

og jeg vil tage Gladiolus med hjemmefra.

Jeg tog den staks ud af hans Haend,
Martha

da jeg kom forbi om Morgenen.
Der skal være et helt Væld af Blomster.

Et Væld !

Martha

Giv mig den med !
Martha
Giv mig den med !
Ja, led mig have den, Ilse. Jeg var lige gaaet over Broen, da jeg hørte Knaldet.

Martha

Nej, den beholder jeg som Minde om ham.

Stakkels Fyr.

Martha

Er det sandt, at han ingen Hoved har,

Ilse ?
Og jeg ved ogsaa godt, hvorfor han gjorde, Martha.

Ilse

Martha

Man maa have tyndt Iøbet med Vædd !

Kongelysene Fortalte han dig det ?
Fortalte med Blod.

Ilse

Pythagoras !
Men du maa ikke sige det til nogen.

Martha

Paa Are !

Ilse

Her er Revolveren.

Martha

Naa, det var derfor, de ikke kunde finde den.

Ilse

Jeg tog den straks ud af hans Haand,
da jeg kom forbi om Morgenens.

Martha

Giv mig den, Ilse. Martha, lad mig have
den, Ilse.

Ilse

Nej, den beholder jeg som Minde om ham.

Martha

Er det sendt, at han ingen Hoved har,
Ilse ?

Ilse

Han maa have fyldt Løbet med Vønd !
Kongelysene var fuldstændig oversprøjtede med Blod.

Fru Gabor

Jeg optar et spurre Vejen, saa længe jeg
har en Blodsdrætte tilbage. Den er opregulere-

ske forbedres paa saadan en Anstalt. Det ved jeg ikke noget om. Men et godt Menneske bliver lige saa sikkert Forbryder som Flante der, naar man tager Luft Herr og Fru Gabor. Jeg er mig ikke bevidst at have gjort noget galt. Bevares. Det falder mig ikke ind at ville Fru Gabor yde ham - men det er ikke hans - - De trangte til en Syndebuk. De turde ikke sidde roligt og lytte til alle de Beskyldninger, der svirrede i Luften. Og fordi min Dreng nu ulykkeligvis er kommet lige i det psykologiske Øjeblik, skal saa jeg, hans egen Mor, være med til at hjælpe Bødlerne i deres Arbejde? i Døden.

Nej, aldrig!

Herr Gabor

Jeg har i fjorten Aar set paa din ejendommelige Opdragelsesmetode uden at sige noget. Den var stik imod min Opfattelse. Jeg har altid næret den Anskuelse, at et Barn ikke er noget Legtøj, et Barn har Krav paa at blive behandlet med yderste Alvor - Jeg bebrejder dig ikke noget, Fanny. Men du maa ikke spærre Vejen for mig, naar jeg prøver at gøre din og min Uret imod Drengen god igen. engens Karakter.

Fru Gabor

Jeg agter at spærre Vejen, saa lange jeg har en Blodsdråbe tilbage. Paa en Opdragelsesanstalt er Drengen fortabt. En Forbrydernatur kan maa-

ikke forbedres paa saadan en Anstalt. Det ved jeg ikke noget om. Men et godt Menneske bliver lige saa sikkert Forbryder derinde, som en Plante dør, naar man tager Luft og Sol fra den. Jeg er mig ikke bevidst at have gjort noget galt. Bevares. Det falder mig ikke ind at ville undskylde ham - men det er ikke hans Skyld, at han er blevet jaget ud af Skolen. Og hvis det var hans Skyld, saa har han nu faaet sin Straf. Det kan godt være, du kender mere til den Slags Ting end jeg. Teoretisk har du maa-ske fuldkommen Ret, men jeg vil ikke være med til, at man brutalt jager mit eneste Barn i Døden.

Hr. Gabor

Det er jo ikke noget, vi bestemmer, Fanny. Det er jo en Risiko, vi maa løbe. Den, der er for svag til at udholde Marchen, styrter undervejs. Det er rigtignok, at det ikke er hans Skyld, at han er jaget ud af Skolen. Hvis man ikke havde jaget ham ud af Skolen, saa havde det heller ikke været hans Skyld. - Du tager alt for let paa Tingene. Det du betragter som et overfladisk Fejltrin, er i Virkeligheden en Grundskade i Drengens Karakter. I Kvinder kan ikke bedømme den Slags Ting. Den, som kan skrive saadan noget, som Melchior har skrevet, maa være i Bund og Grund pilraadden. En bare nogenlunde sund Natur giver ikke efter for den Slags Ting. Ingen af os er Helgener, vi kan alle-

sammen vige fra den lige Vej, men det, som han har skrevet, viser, at der er noget principielt galt fat. Det, han har skrevet, svarer ikke til et tilfældigt lille Fejltrin, men røber med ligefrem skrækindjagende Tydelighed et bestemt Forsæt, en ligefrem Hang til det umoralske, blot fordi det er umoralsk. Det, han har skrevet, røber i Virkeligheden en hel Del af det, som vi Jurister kalder moral insanity. Om man kan forandre noget ved det, veed jeg ikke. Men skal vi bevare saa meget som et Glimt af Haab, og hvis vi skal bevare en ren Samvittighed som Forældre, saa maa vi gribe Sagen an i fuldt Alvor. Lad os ikke skændes længere om det, Fanny. Jeg føler, hvor svært det er for dig. Jeg ved, hvor du forguder Drengen, fordi han paa saa mange Maader ligner dig. Men prøv nu at overvinde dig selv. Vær nu en Gangs Skyld ikke egoistisk, naar det gælder din Søn.

Fru Gabor

Man maa være en Mand for at kunne sige saadan noget ! Man maa være en Mand for i den Grad at kunne lade sig forblinde af det døde Bogstav ! Man maa være en Mand for at være saa blind, at man ikke kan se, hvad der er Kernen i Sagen. Kan vi maaske gøres ansvarlige for Tilfældet ? Du kan i Morgen faa en Tagsten i Hovedet, og saa kommer din Ven - eller maaske din Far - og i Stedet for at hjælpe dig, spar- ker han dig ! - Jeg lader ikke min Søn myrde for Guds

Stenene af mig ! Jeg er hans Mor ! - Det er utroligt !
Sk. Det er fuldstændig ufatteligt ! Hvad er det saa,
han har skrevet !? Er det da ikke det eklatanteste
Bevis paa hans Uskadelighed, hans Dumhed, hans barn-
lige Uberørthed, at han overhovedet kan skrive den
Slags Ting. - Man maa jo være blottet for Menneske-
kundskab - man maa være en fuldstændig knirkende
Kontorius, naar man kan tale om moralsk Fordærv - -
- du kan sige, hvad du vil - men hvis du lader Mel-
chior sende paa Opdragelsesanstalt, lader jeg mig
de skille ! Og saa skal jeg nok se, om jeg ikke paa
geeen eller anden Maade kan finde Midler til at redde
nemin Dreng fra Undergang.

dette Brev - et Brev til hendes femtenårige Datter.

Herr Gabor

Hun havde aabnet det af Ren og skær Nygerrighed. Datter-

ren var ikke bly, Du bliver nødt til at finde dig i det.
- hvis ikke idag saa imorgen. Jeg skal nok staa ved
din Side, og jeg skal ikke sky nogen Anstrengelse
for at trøste dig, naar du tøber Modet. Fremtiden
forekommer mig saa graa og saa overskyet - det mang-
lede bare, at jeg nu ogsaa skulde miste dig.

Færd med at skaffe Hjælp Fru Gabor var saa meget des-

lettere for ham, nu da han var smidt ud af Skolen.

Jeg faar ham ikke igen, jeg faar ham
ikke igen. Han kan ikke udholde de Gemenheder.

Han kan ikke finde sig i al den Fornedrelse. Han
gør sig fri - han har jo lige faaet et frygteligt
Eksempel ! - Og hvis jeg faar ham igen - - - - aah,
Gud, straf dog mig, hvis der skal gøres Bod !

Straf mig ! Gør med mig, som du vil ! Det er min
Skyld. Men skaan mit Barn for din straffende Haand.

er et Bedrageri. Alle Hr. Gabor hans

prøver nu paa at slippe Børnene af det, som han
med Brøngen endnu - men se Haandskriften !

dan det er skrevet !
Fru Gabor

Han har ikke forbrudt sig.

Hr. Gabor

Det er en meget ubegribelig
Jo, han har - Jeg vilde have givet, hvad
det skulde være for at spare dig for det - - imor-
ges havde jeg Besøg af en Kone, hun var fuldstændig
nedbøjet, kunde næsten ikke tale - og hun gav mig
dette Brev - et Brev til hendes femtenaarige Datter.
Hun havde aabnet det af ren og skær Nysgerrighed. Datte-
ren var ikke hjemme, da det kom. I Brevet skriver Mel-
chior til det femtenaarige Pigebarn, at hans Handle-
maade ikke leder ham i Ro, han har førsyndet sig imod
hende o.s.v. o.s.v., men han skulde naturligvis staa
ved sine Handlinger. Hun skulde ikke være fortvivlet,
selv om det skulde faa Følger. Han var allerede i
Færd med at skaffe Hjælp, hvad der var saa meget des-
lettere for ham, nu da han var smidt ud af Skolen.
Fejltrinnet kunde maaske endda blive til Lykke for
dem - og mere af samme Skuffe.

Fru Gabor

Det er umuligt !!

Herr Gabor

Brevet er selvfølgelig forfalsket. Det er et Bedrageri. Alle har hørt om hans Relegation og prøver nu paa at slaa Penge af det. Jeg har ikke talt med Drengen endnu - men se Haandskriften ! Se, hvordan det er skrevet !

Fru Gabor

Der vil han nok ikke møde det, som vi har unddraget ham, nemlig en jershaard Disciplin, Principper og en moralsk Ivang, som han under alle Omstændigheder maa finde sig i.

Herr Gabor

Det er jeg ogsaa bange for ! Der vil Drengen endelig lære at ville det gode frem for det, som bare er interessant ! Og han vil lære at Nej, nej, det har han aldrig gjort.

Herr Gabor

Saa meget desto bedre for os. - Konen spurgte mig hændervridende, hvad hun skulde gøre. Jeg sagde, at hun skulde lade være med at lade sin femtenaarige Datter rende rundt paa Hølofter. Brevet lod hun mig heldigvis beholde. Hvis vi sender Melchior til en anden Skole, hvor han ikke engang er under sine Forældres Opsigt, saa har vi den samme Historie i Løbet af tre Uger. Fanny, sig mig dog, hvad jeg skal gøre med Drengen ?

Fru Gabor

Han skal paa en Opdragelsesanstalt.

Herr Gabor

Paa en - ?

Fjerde Afdeling

Fru Gabor

Paa en Opdragelseanstalt !

Herr Gabor

Der vil han i første Række møde det, som vi har unddraget ham, nemlig en jernhaard Disciplin, Principper og en moralsk Tvang, som han under alle Omstændigheder maa finde sig i. Foreøvrigt er Opdragelsesanstalter ikke de Rædselsinstitutioner, du tror ! Der vil Drengen endelig lære at ville det gode frem for det, som bare er interessant ! Og han vil lære at indordne sine Handlinger under Loven og ikke bare give efter for sin Natur - - For en halv Time siden fik jeg et Telegram fra min Broder, som bekræfter Rigtigheden af, hvad Konen fortalte. Melchior havde betroet sig til ham og havde bedt ham om 200 Mark, saa han kunde flygte til England.

Fru Gabor (skjuler sit Ansigt)
Barnhjertige Himmel !

Fru Bergmann

Maa jeg ikke byde Dem et Glas Vin, Herr

Doktor ?

Brausepulver

Kunne Tak, kære Fru Bergmann, men jeg

har meget travlt. Nu maa De ikke tage Dem det alt for nær. Om faa Uger er vores kære, lille Patient igen frisk som en Fisk. Fjerde Afdeling. Farvel, Fru Bergmann. Et Soveværelse. Wendla ligger i Sengen. Desuden, Fru Bergmann, Ina Müller og Doktor von Brausepulver. (Fru Bergmann følger ham ud)

Brausepulver

Hvor gammel er De egentlig ?

tertaarsfarver. Kan du Wendla hegne fra Sengen? - Naa, men jeg maa snart snart af sted. Müller venter paa mig henne ved Posthuset, og jeg skal ferat til Syersken. Hucki skal have Brausepulver saaker, og Karl skal have ny NuVhare jeg skrevet nogle Piller op, som jeg igennem femten Aar har haft de mest straalende Resultater med. Jeg foretrækker dem lægt for Levertran. Jeg skal nok skaane Dem for trættende Spadseture og Ekstra-Maaltider. Til Gengæld maa De love mig at bevæge Dem saa meget som muligt, mit kære Barn og spise løs, saasnart De igen faar Lyst til det. De skal se, saa er vi snart færdige med det Hjertevrævl og med Hovedpinen og Kuldegysningerne og Svimmelheden.

Brausepulver

Jamaa, hvorfør venter du da saa forfar deligt ? Maa jeg ikke byde Dem et Glas Vin, Herr Doktor ? Mit Barn, Brausepulver. Du har ikke Mange Tak, kære Fru Bergmann, men jeg

Fru Bergmann

deligt ?

Maa jeg ikke byde Dem et Glas Vin, Herr

Doktor ?

Mit Barn, Brausepulver. Du har ikke

Mange Tak, kære Fru Bergmann, men jeg

har meget travlt. Nu maa De ikke tage Dem det alt for nær. Om faa Uger er vores kære, lille Patient igen frisk som en Fisk. Tab nu ikke Modet. Farvel, Fru Bergmann. Farvel, mit kære Barn. Farvel mine Damer. Farvel.

(Fru Bergmann følger ham ud)

Fru Bergmann

Isd dog Ina (ved Vinduet)

Nu begynder jeres Platan igen at faa Efteraarsfarver. Kan du se det henne fra Sengen? - Maa, men jeg maa ogsaa snart af Sted. Müller venter paa mig henne ved Posthuset, og jeg skal først til Syersken. Mucki skal have sine første Bukser, og Karl skal have nyt Vinterundertøj.

Ah, sode Vorherre....det er jo det, der er det frygtelige, Wendla du ikke er gift. Wendla,

Af og til synes jeg, jeg har det saa vidunderligt - alt bliver lutter Fryd og Glæde. Havde jeg bare anet, at man kunde føle sig saa godt til Mode. Gid jeg kunde komme ud at gaa over Engene, mens Aftensolen skinner - - og saa kommer Tandpinen, og saa tror jeg, jeg skal dø den Dag i Morgen. Jeg bliver baade varm og kold - hver Gang jeg vaagner.

Jamen, hvorfor græder du da saa forførdeligt?

Fru Bergmann

Ah, Mor, hvorfor fortalte du mig det dog ikke altsammen?

Mit Barn, du maa ikke dø. Du har ikke

Vattersot. Du skal have et Barn, Wendla. Du skal have et Barn. Aah, hvor kunde du dog gøre det.

Wendla

Jamen jeg har ikke gjort noget.

Fru Bergmann

Lad dog være at nægte det, Wendla. Jeg ved det allsammen. Aah, Wendla, lille Wendla.

Wendla

Jamen, det er jo umuligt, Mor. Jeg er jo ikke gift.

Fru Bergmann

Aah, søde Vorherre....det er jo det, der er det frygtelige, det, at du ikke er gift. Wendla, Wendla, Wendla, hvad har du dog gjort.

Wendla

Jeg ved det virkelig ikke ! Vi læs der i Heet....jeg har virkelig aldrig elsket noget andet Menneske end dig, Mor.

Fru Bergmann

Min egen Unge....

Wendla

Aah, Mor, hvorfor fortalte du mig det dog ikke allsammen ?

Fru Bergmann

Barn, Barn, lad os nu ikke gøre det endnu sværere for hinanden. Tag dig nu sammen. At sige saadan noget til en fjortenaars Pige....Jeg havde før troet, at Solen var blevet slukket. Jeg har jo kun været mod dig, som min egen kære Mor var mod mig. Men lad os stole paa den gode Gud, Wendla, lad os haabe paa hans Barmhjertighed, og saa forevrigt gøre, hvad vi kan ! Endnu er der jo ikke sket noget. Vær modig, Wendla, vær modig ! ... Hvorfor ryster du

saadan ? undt paa Bordellerne efter mig, kan jeg trække Vejret.....Min Jakk Wendla løst. Jeg har ikke en

Øre i Lommen. Jeg kan købe i Skuffen for alle... Der var nogen, der bankede.

ingen mas jeg se at komme videre gennem Skoven...

Fru Bergmann

Saa er jeg... i Bøeriget, et klatre ud af Tag. Jeg hørte ikke noget, mit Barn. ber hen ! Hvorfor skulde hun se mig, som at komme

(gaar hen til Døren og aabner) ?

Hvorfor ikke jeg som den eneste skyldige ? Men jeg er ikke ond ! Jeg er Wendla ond ! Jeg er ikke ond !

..... Hvis Jamen, jeg hørte det ganske tydeligt...

Hvem er derude ? undt de nye Grave. Huh.....alle de Gravstene og alle de v Fru Bergmann Det er som en

Skov af Fugleskrælen. Og Guld... Der er ingen....kun Fru Schmidt henne fra Hjørnet...De kommer i det rette Øjeblik, Fru Schmidt.

Stjerne...her er det....ah, Wendla !

- - - - -

(Man ser Wendla Bergmanns Gravsten, hvorpaa der staar:
Her hviler Wendla Bergmann Femte Afdeling 1878, død af
Blegset den 27. Oktober 1892. Salige er de rene af Hjer-
tet) Paa Kirkegaarden. En lys Novembernat.

Det tørre Løv rasler paa Buske og Træer. Melchior
klatrer over Kirkegaardsmuren. her ikke Lov at vere
her. Jeg maa bort. Bort!

Melchior (springer ned fra Muren)

med sit Hoved Her finder de mig nok ikke. Saalænge de
støver rundt paa Bordellerne efter mig, kan jeg træk-
ke Vejret.....Min Jakke er flaset. Jeg har ikke en
Øre i Lommen...Jeg maa krybe i Skjul for alle...
imorgen maa jeg se at komme videre gennem Skoven...

Saa er jeg altsaa i Dødsriget, at klat-
re ud af Tagvinduet var ikke saa svært, som at komme
her hen! Hvorfor skulde hun dø for min Skyld?
Hvorfor ikke jeg som den eneste skyldige? Men jeg
er ikke ond! Jeg er ikke ond! Jeg er ikke ond!
..... Hvis man dog bare kunde miste Forstanden. Jeg
maa søge ovre blandt de nye Grave. Huh.....alle de
Gravstene og alle de visnede Kranse. Det er som en
Skov af Fugleskræmsler. Og Guldbogstaverne blinker
saa koldt. Skyerne jager hen over Himlen...Ikke en
Stjerne....her er det....aah, Wendla!
ikke mere. Jeg er ene og alene kommet herop for din
Skyld.

Melchior

(man ser Wendla Bergmanns Gravsten, hvorpaa der staar:
Her hviler Wendla Bergmann, født 5.Maj 1878, død af
Blegsot den 27.Oktober 1892. Salige er de rene af Hjer-
tet)

Vi sidder i Og jeg er hendes Morder ! Det var mig,
der slog hende ihjel !Jeg har ikke Lov at være
her. Jeg maa bort. Bort !

Moritz (kommer hen over Gravene
med sit Hoved under Armen)

Vent lidt, Melchior ! Det er en Chance, der
vi ikke faar saa snart igen.....
alle vegne, Giv mig din Haand..... Vi kommer ikke sammen
med hinanden, men vi Melchiorerer alt, hvad der sker
i Verden. Hvor kommer du fra ?!
Taabeligheder....og vi ler af det.

Moritz

Derovre fra. Jeg ligger henne ved Muren.
Du vstede mit Kors. Giv mig din Haand, Melchior....

Melchior

Du er ikke Moritz.

Moritz

Giv mig din Haand, Jeg er overbevist om,
du bliver mig taknemmelig. Saadan en Chance faar du
ikke mere. Jeg er ene og alene kommet herop for din
Skyld.

Melchior

Sover du da ikke ?

Det er vi hevet over. Vi smiler !....

Moritz

Jeg var med til min egen begravelse...Jeg morede mig godt. Du kan

Nej, ikke det, I forstaar ved at sove.

Vi sidder rundt omkring i Kirketaarne, paa høje Tage... hvorsomhelst vi har lyst ved at onksme af Latter.

Melchior

Kan I ikke finde Hvile ?

Moritz

Vi gør det, fordi det morer os. Vi kommer allevegne, Giv mig din Haand. Vi kommer ikke sammen med hinanden, men vi ser og hører alt, hvad der sker i Verden. Vi ved, at alt, hvad Menneskene gør, er Taabeligheder....og vi ler af det.

Melchior

Hvad hjælper det ?

Gud og Djævelen blamer sig over for hinanden, og vi ved indvendig, at de begge har Uret....Ah, Melchior, du

Moritz

Hvem siger, det skal hjælpe....Vi staar højt, højt over det jordiske...giv mig din Haand !

Hvis du gør det, falder du om af Latter over den Følelse, du faar, naar du tager mig i Haanden.

Melchior

Kvalmer det dig ikke ?

det af Selvforsøgt. Jeg kender ikke noget ledere

Dyr i Verden end mig selv.

Moritz

Det er vi hævet over. Vi smiler !....

Jeg var med til min egen Begravelse...Jeg morede mig godt. Du kan tro, det er Ophøjethed, Melchior. Jeg græd værre end nogen af de andre, og jeg sneg mig hen til Muren, fordi jeg var ved at omkomme af Latter.

Du ryster is af Sult. Du er jo slet ikke

Melchior

Stand til at dø.

Jeg har ikke lyst til at le af mig selv.

Gaa Deres Moritz

Ræk mig din Haand ! Paa et Sekund staar du himmelhøjt over det altsammen.

Hvem er De ?

Melchior

Kan I glemme ?

Det skal nok vise sig.

Moritz

Vi kan alt. Ræk mig din Haand...Vi ser Gud og Djævelen blamere sig over for hinanden, og vi ved indvendig, at de begge to har Uret...Aah, Melchior, du aner ikke, hvad det giver for en Tilfredshed og Ro...Du behøver kun at række mig din Lillefinger.....Du kan blive gammel og graa, før du igen faar et saa gunstigt Øjeblik.

Jamen, saa bliv, hvor De herer til. Saa

er De jo færdig. Led Melchior senere og andre med De-

res Gravst. Hvis jeg følger dig, Moritz, saa sker det af Selvforagt. Jeg kender ikke noget ledere

Dyr i Verden end mig selv. Moritz

De saa ikke Moritz sig vak.

Hvad venter du paa? Melchior

Hvem (Den Ukendte træder ind)

Ukendte (til Melchior)

Du ryster jo af Sult. Du er jo slet ikke
i Stand til at tænke... ikke paa nogen Maade stille
dig i Vejen for Dem. Der (til Moritz) eligt dernede.

Gaa Deres Vej. Ukendte (til sig selv)

Hvorfor pra Melchior med Deres Ophej-
hed? De ved jo, at det er Humbug! Hvorfor lyver
Hvem er De?

De saa med Vilje. De Spogelaa! Gaa, gaa, gaa!
De, fordi saa spiller Melchior Ukendte

Det skal nok vise sig. Melchior

Paar jeg (til Moritz) hvem De er eller

ikke?

Forsvind med Dem. Hvad gør De her? Hvad
er der i Vejen med Deres Hoved?

Nej. Jeg vil foreslaa dig, at du stoler
paa mig. Jeg skal sørge for, at du forelebig kan kla-
re dig. Jeg skød mig. Moritz

Ukendte

Jamen, saa bliv, hvor De hører til. Saa
er De jo færdig. Lad være at genere os andre med De-
res Gravstank. Det er jo utroligt, se bare paa Deres
egne Hænder. Deres Fingre smuldrer jo. Fy for Pokker.

Mel Moritz

De maa ikke sende mig væk.

Melchior

Din Far bliver i dette Sjeblik trøstet
af din Mor.
Hvem er De ??

Moritz

Din sjæblikke siges skyldes kun,
at du har De maa ikke sende mig bort. Lad mig være
her lidt endnu. Jeg skal ikke paa nogen Maade stille
mig i Vejen for Dem..Der er saa uhyggeligt dernede.

Mel Ukendte (til sig selv)

Hvorfor praler De saa med Deres Ophøjet-
hed ?! De ved jo, at det er Humbug ! Hvorfor lyver
De saa med Vilje. De Spøgelse ! gjort, naar man ikke
Re, fordi man spiser Middagsmad.

Melchior

Faar jeg saa at vide, hvem De er eller
ikke ?
Det kommer ikke an paa Middagsmaden....

Ukendte

Naar jeg kan jeg sige dig, at Fødslen var gaet ud-
merket for kendte. Men det er simpelthen paa Grund af
Fru Schmid Nej. Jeg vil foreslaa dig, at du stoler
paa mig. Jeg skal sørge for, at du foreløbig kan kla-
reddig. din Horizont, jeg vil vise dig alt, hvad der

Melchior

Er De.....min Far ?

Ukendte

Hvem er De ? - Jeg kan ikke
betre mig
Tror du ikke, du kunde kende din Fars
Stemme ?

Melchior

Nej. lærer mig ikke at kende, hvis du ikke
betror dig til mig. Ukendte

Din Far bliver i dette Øjeblik trøstet
af din Mor. Er De vis paa det ?

Din øjeblikkelige Modløshed skyldes kun,
at du har det saa Skidt for Øjeblikket. Naar du har
faset et Maaltid varm Mad, saa vil du le af dine Van-
skeligheder.

Melchior (til sig selv)

Der kan jo kun findes een Djævel.

(højt)

Efter det, jeg har gjort, faar man ikke
Ro, fordi man spiser Middagsmad.

Ukendte
Humorist er Verdens mest værdifulde og beklagelsesværdige
Skabning.

Det kommer skøn an paa Middagsmaden....
Saa meget kan jeg sige dig, at Fødslen var gaaet ud-
mærket for Wendle. Hun dede simpelthen paa Grund af
Fru Schmidts Kvæksalverier.....Jeg vil føre dig ud
blandt Menneskene. Jeg vil give dig Lejlighed til at
udvide din Horisont, jeg vil vise dig alt, hvad der
er interessant i Verden.

Melchior

Hvem er De ? Hvem er De ? - Jeg kan ikke
betre mig til nogen, jeg ikke kender.

Ukendte

Du lærer mig ikke at kende, hvis du ikke
betror dig til mig.

Melchior

Er De vis paa det ?

Ukendte

Kan De fortælle mig, hvem der har opfun-
det Krudtet ? Det er et Faktum...foreøvrigt har du jo
ikke andet Valg.

Melchior

Berthold Schwartz alias Konstantin Anklit-
zen. Franciskensmand i Prebærk i Bøvinge 1930.
Jeg kan jo række min Ven Haanden, hvad
øjeblik det skal være.

Ukendte

Din Ven er en Charlatan. Den ophøjede
Humorist er Verdens mest sølle og beklagelsesværdige
Skabning.

Melchior

Det kan være, men enten siger De mig,
hvem De er, eller ogsaa rækker jeg Humoristen Haan-
den.

Ukendte

Din dumme K... du, jeg er en
Skoledreng ? Naa!?

Moritz

Han har Ret, Melchior. Jeg prælede. Lad
du bare ham traktere dig og udnyt ham alt, hvad du
kan.

Lad nu være et skændes. I maa ikke skændes.

Hvis I begynder at skændes, saa gaar jeg.

Melchior

Tror De paa Gud ?

Du er stadig den samme Besættede.

Ukendte

Af og til.

Melchior

Kan De fortælle mig, hvem der har opfundet Krudtet ?

Ukendte

Berthold Schwartz alias Konstantin Anklitzzen. Franciskanermunk i Freiburg i Breisgau 1330.

Moritz

Bare han ikke havde opfundet det.

Jeg vil ikke påstå, at jeg er nogen Hekler for Biblen.

Ukendte

Saa havde De hængt Dem i Stedet for.

Der Dem endelig ingen Illusioner, kære

Ven. Deres Forældre Melchior saa lidt ned af det,

som De behvordantser De paa Moral?

Simpelthen for Deres Forældre Skyld raset og skædt

Ukendte

Din dumme Knægt. Tror du, jeg er en Skoledreng ?

Melchior

Men saa meget kan jeg sige om din Bestenhed, at

Jeg ved jo ikke, hvem De er.

Saa havde det ene og Moritz været paa Grund af min

Moral. Lad nu være at skændes. I maa ikke skændes.

Hvis I begynder at skændes, saa gaar jeg.

Ukendte

Melchior

Ja, men du er jo heller ikke Moritz!

Du er stadig den samme Bangebuks.

Ukendte

Jeg tror nu ikke, forskellen er saa stor. Spøgelset har nu ikke helt Uret. Moral er mellem proportionalen mellem "Pligt" og "Vilje" - og man kan ikke nægte, at den virkelig eksisterer.

Ukendte

Moritz

Kan De da ikke huske mig? Selv i Deres

Bare De dog havde sagt det i Forvejen.

Det var min Moral, der jagede mig i Døden. For mine Forældres Skyld, greb jeg Revolveren: "Er din Føder og Moder paa det, at du maa leve lange." Jeg vil

ikke paastaa, at jeg er nogen Reklame for Biblen.

Parvel, kære Moritz. Jeg ved ikke, hvor

Ukendte

dette Menneske fører mig hen, men det er et Menneske.

Gør Dem endelig ingen Illusioner, kære

Ven. Deres Forældre var lige saa lidt død af det,

som De behøvede at dø af det. De havde saamand

J simpelthen for Deres Sundheds Skyld raset og skædt

ud. gaaes Venskabs Skyld. Jeg ved ikke, hvad jeg

wilde give, for bare en Melchior at kunne følge

dig.

Det kan for saa vidt være rigtig nok.

Men saa meget kan jeg sige Dem med Bestemthed, at

hvis jeg før uden videre havde rakt Moritz Haanden,

saa havde det ene og alene været paa Grund af min

Moral.

Du har det, at du endog har lov til at tvivle om alt
Ukendte
.....Farvel.

Ja, men du er jo heller ikke Moritz !

Farvel, Moritz ! Fordi du viste dig
for mig. Vi Jeg tror nu ikke, Forskellen er saa stor
.....i det mindste ikke saa stor, at De ikke godt kun-
de have opsøgt mig, da jeg dengang travede ned mod
Aaen med Revolveren i Lommen.

Ukendte

Kan De da ikke huske mig ? Selv i Deres
sidste Øjeblik stod De dog mellem Livet og Døden.
Naa, men dette er vel ikke Stedet til at føre længere
Diskussioner.
med gran haar, saa staar du mig maaske igen nærere
end alle de levende.

Melchior

Farvel, kære Moritz. Jeg ved ikke, hvor
dette Menneske fører mig hen, men det er et Menneske.

Moritz

Lad mig ikke undgælde, Melchior, fordi
jeg prøvede paa at tage dig med derud. Det var for
vort gamle Venskabs Skyld. Jeg ved ikke, hvad jeg
vilde give, for bare endnu eengang at kunne følge
dig.

Ukendte

Naa, men enhver har jo sit.....De har
jo den trygge Bevidsthed om ikke at have noget.....

Du har det, at du endnu har Lov til at tvivle om alt
.....Farvel.

Melchior

Farvel, Moritz. Tak fordi du viste dig
for mig. Vi har haft saa mange dejlige Dage sammen i
de fjorten Aar ! Det lover jeg dig, Moritz, at hvad
der end sker, og hvordan det end gaar mig i Livet,
saa vil jeg aldrig glemme dig.

Moritz

Tak, Melchior.

Melchior

Og naar jeg engang bliver en gammel Mand
med graa Haar, saa staar du mig maaske igen nærmere
end alle de levende.

Moritz

Tak skal du have. Og Lykke paa Vejen.

Ukendte

Kom, min Dreng.

(Hen tager Melchior under Armen og gaar med ham,
hen over Gravene. Moritz bliver alene tilbage.)

T A P P E T .

=====

